

Odgovorna pobjeda

Glavni urednik
Ivica Miškulin:

Neka mi čitatelji ne zamjere što ću ovaj tekst početi osobnom crticom. U krugu najužih prijatelja bio sam jedan od rijetkih koji je otprilike tjedan dana nakon početka izborne kampanje počeo isticati da će Hrvatska demokratska zajednica uvjerljivo pobijediti na parlamentarnim izborima.

U takvu sam stavu bio poprilično osamljen. Primjerice, meni bliska osoba koja naš politički život samo promatra i koja je dosad uglavnom preciznije od mene pogađala, davala je HDZ-u u najbolju ruku jednake izgleda kao i našim lijevim oponentima. Desnima je također prognozirala solidan rezultat.

Nasuprot većini komentatora mene su brojna ispitivanja preferencija birača koja su HDZ-u predviđala eventualno pedesetak mandata uvjerila u stavu da smo na pragu velike pobjede.

U tim sam danima naime stalno vjerovao da je biračima upućeno pogrešno pitanje. Umjesto za koga ćete glasovati, ljudi su nestrpljivo htjeli odgovoriti samo na jedno pitanje: u kojoj političkoj stranci vidite jamstvo stabilnosti hrvatske države i društva te shodno tomu i sigurniju budućnost?

Priželjivanje buduće vlade koja će čvrsto stajati na zemlji i strah od neizvjesnosti političkog eksperimenta postajali su zajedničkom željom sve većeg broja birača. U tome nalazim najvažnije uzroke velike pobjede HDZ-a na izborima 5. srpnja ove godine. Drugi će njezinu važnost preciznije ocijeniti, a ja smatram da je treba svrstati u kategoriju povijesnih.

Prvi put nakon 2000. godine hrvatski su birači povjerenje dali stranci koja je kampanju temeljila na afirmativnu pristupu. Glasali su dakle za HDZ jer je najavio nastavak konstruktivnih politika sigurnosti, stabilnosti i napretka, a protiv neznanja, galame i jalove isključivosti.

Vrijeme je za još jednu osobnu crticu. U noći dočekivanja izbornih rezultata našao sam se u prekrasnom ambijentu Arheološkoga muzeja u Zagrebu. Već oko osam navečer gotovo da je nestala svaka neizvjesnost oko ishoda izbora pa je trenutak izgubio na dramatičnosti. U glavu se međutim počela uvlačiti druga misao: koronavirus, potres, pad BDP-a, turistička sezona... Sretan zbog pobjede, a istodobno i razumljivo zabrinut zbog svega što nas čeka, pomiješanih sam osjećaja sjeo u tramvaj i otišao kući. Onda sam ujutro idućega dana na TV-u vidio sljedeću sliku: u devet ujutro (ili samo nekoliko sati nakon ovakve pobjede na izborima!) novi je predsjednik Vlade bio na radnome mjestu.

Ako se, kako kažu, po jutru dan poznaje...

Pobjeda!

Pobjeda koncepta novog hrvatskog suverenizma

Foto: Sanjin Strukic/PIXSELL

Pobjednički govor

Hvala vam lijepa dragi prijatelji na sjajnom rezultatu i sjajnoj pobjedi HDZ-a, zajedno s našim partnerima! Hvala svima!

Želim prije svega zahvaliti svim hrvatskim građanima, svima koji su danas izašli na birališta i dali svoj glas. Bilo da su ga dali nama, koji smo dobili većinsko povjerenje, bilo da su ga dali nekim drugim strankama koje su smatrali najboljim rješenjem za Hrvatsku. To je ono što je demokracija, iskaz volje naroda o smjeru kojim putem da ide Hrvatska.

Danas ovakav rezultat HDZ-a, a to je naša pobjeda, ne samo da je velika, nego i obvezuje. Obvezuje jer smo imali težak mandat pun iskušenja iza

nas, a izazovi koji su pred nama su izgledno još i veći.

Takve okolnosti zahtijevaju rad, energiju, entuzijazam, elan i požrtvovnost. Zahtijevaju i odgovornost, i znanje, i iskustvo. Sve to nastojali smo sintetizirati i u našem izbornom programu, i u ljudima koji su bili na našim kandidatskim listama. Ovakva potpora većine hrvatskih birača za nas je ogromna obveza. Svakoga dana u iduće četiri godine o tome ćemo voditi računa. Vodit ćemo računa jer je Hrvatska treba rješenja i za gospodarstvo, i za javno-zdravstveni sustav, i za jačanje demokracije, i za jačanje institucija, i za jačanje ljudskih prava, i za jačanje manjinskih prava.

Hrvatska danas treba vladu koja će voditi politiku novog modernog suverenizma koji baštini vrijednosti HDZ-a, našeg prvog predsjednika dr. Franje Tuđmana, a jer smo proteklih godina postavili HDZ upravo na ono mjesto gdje ga je on oduvijek stavljao i oduvijek želio. Ova transformacija dobila je potvrdu i na unutarstranačkim izborima i danas na parlamentarnim izborima. I zato znamo da smo na ispravnom putu. Za vrijednosti i napredak Hrvatske.

Želim danas zahvaliti još jednom svim našim članovima i članicama, simpatizerima, svima koji su radili u stožeru, koji su radili u svakoj općini, svakom gradu, svakoj županiji, svim Hrvatima izvan Hrvatske koji su glasali na ovim izborima i koji su i na taj način poslali poruku svoje povezanosti s domovinom.

Želim zahvaliti svima koji su radili na izbornoj strategiji, koji su prati-

li raspoloženje birača, koji su pratili istraživanja javnosti. To nam je pomoglo u našim porukama, u koncipiranju naših zaključaka za budućnost Hrvatske. Želim zahvaliti svima koji su nam pomogli u medijskom smislu.

Mislim da smo uložili maksimalan napor, a ovakva pobjeda danas nam daje za pravo da budemo veseli, da budemo malo opušteni, a sutra ujutro u devet sati krećemo svi zajedno, kao i dosada, svim srcem raditi za Hrvatsku.

Hvala vam i živjeli!

Mr. sc. Andrej Plenković,
predsjednik Vlade Republike Hrvatske i HDZ-a

Aktualno: HDZ

Od svih država koje su devedesetih krenule putem suverenosti, samo je Tuđmanov HDZ u Hrvatskoj punih trideset godina održao položaj najjače političke stranke

Dragi utemeljitelji, na nedavnim parlamentarnim izborima Hrvatska demokratska zajednica ostvarila je jedan od onih rezultata koji će ostati upisani u zlatnu knjigu naših najvećih političkih postignuća.

Poput pobjeda iz herojskih vremena kad je našu stranku predvodio dr. Franjo Tuđman, tako smo i na početku srpnja ove godine pokazali da Hrvatska demokratska zajednica uživa daleko najveće povjerenje hrvatskih građana. U nedvojbenim uspjesima koje je naša stranka ostvarila u protekle četiri godine, u kvalitetnim rješenjima koja smo ponudili u izbornome programu te u vjerodostojnosti naših kandidata, hrvatski su ljudi – kao i toliko puta dosad – prepoznali najbolje jamstvo bolje budućnosti Hrvatske. Svojim glasovima podržali su moderni suverenizam za koji se, više od trideset godina nakon osnivanja naše stranke, zalažemo kako bismo i dalje snažili našu domovinu.

Kad u rukama budete imali ovaj broj našega glasila, nova će hrvatska vlada na čelu s predsjednikom Hrvatske demokratske zajednice Andrejom Plenkovićem i naša parlamentarna većina već uvelike djelovati. Nastavit će zapravo tamo gdje su zbog održavanja redovitih parlamentarnih izbora stali, a to je rad na daljnjem napretku Hrvatske u kojem nema vremena, a ni potrebe, za ispraznim ideologiziranjem našeg javnog života. Važan je samo rad na stvaranju boljega života za sve hrvatske građane.

Na tragu poznate izreke „sve što je u interesu Hrvatske, u interesu je HDZ-a“, prionuli smo poslu. Osmišljeni su planovi za stabilizaciju i jačanje hrvatskoga gospodarstva, unapređivanje načela socijalne pravednosti i solidarnosti, modernizaciju upravno-administrativnog sustava, dodatno jačanje međunarodnog utjecaja naše države te prevladavanje društvenih i materijalnih posljedica pandemije koronavirusa. Svi će planovi zaživjeti i početak će se dosljedno provoditi, a u njihovoj će provedbi svatko biti dobrodošao.

Pored drugih sastavnica naše stranke toj ste izbornoj pobjedi velik obol dali i vi, drage članice i članovi Zajednice utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman“. U svim ste izbornim jedinicama obavili velike i zahtjevne zadaće: organizirali brojne predizborne sastanke, sudjelovali u radu izbornih stožera te na svaki način pomagali izgledima naših kandidata i naših lista. Činili ste to svjesni povijesne prilike koju nismo smjeli propustiti.

Naša pobjeda sigurno ne bi bila tako velika da nije bilo vašeg nesebičnog truda i zalaganja. Dragi utemeljitelji, zaslužili ste veliku zahvalnost i ja vam je nepodijeljeno izričem. Pokazali ste, kao i uvijek dosad, ne samo da znate prepoznati ključne trenutke o kojima uvelike ovisi naša budućnost već i spremnost u njima sudjelovati.

Hvala vam!

Uoči izbora najavili smo da će HDZ biti središnja hrvatska stranka, a da druge mogu biti lijevo i desno od nje. To smo do sada bili, i želimo i nadalje biti. Stoga smo i u svoje statutarne odredbe zapisali da će HDZ svoju politiku izgradnje Hrvatske zasnovati na moralnim, pravnim i socijalnim načelima kršćanske civilizacije i s njome povezanim vrednotama, osvjedočenim u povijesti hrvatskog naroda i kulturnog kruga kojemu pripadamo.

dr. Franjo Tuđman, 23. veljače 1992. na proslavi 2. obljetnice HDZ-a u koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski

Cilj je svake izborne kampanje zauzeti i - zadržati središnju poziciju

Uredništvo

Pobjednička

Izborna kampanja je iza nas. Njezin rezultat je pobjeda HDZ-a i prilika da u idućem mandatu na konceptu novog hrvatskog suverenizma učvrstimo svoju politiku. Tijekom cijeloga prošlog mandata, a posebice tijekom izborne kampanje, cjelokupna je hrvatska javnost mogla pratiti rezultate HDZ-a u dosadašnjem radu, što HDZ zastupa u budućnosti, ali i saznati mnogo o politici i strategiji naših osporavatelja s oba pola političke scene.

Svatko je mogao steći precizan uvid u sadržaj svih mogućih političkih opcija iako brojni politički akteri građanima to nisu baš olakšavali. Naprotiv. Uvid u konkretne političke sadržaje bio je otežan zbog više razloga.

Propast politika banalizacije ozbiljnih pitanja

Mnogi su akteri zbog pukog zanemarivanja važnosti političkog programa za budućnost Hrvatske pribjegli banalizaciji ozbiljnih pitanja. Provlačila se teza da su svi programi isti, da su samo popisi lijepih želja, navodile su se natuknice umjesto ozbiljnih političkih programa, umjesto razgovora o programima davale su se banalne izjave, uključujući i one s desnice da „potpisuju svaku riječ programa Socijaldemokratske partije“. Na čudan način su se određivali prema vlastitom mjestu u političkome spektru, uz jedan zajednički nazivnik – osporavanje HDZ-u da je zadržao svoje mjesto narodnjačke, demokratske i državotvorne stranke desnoga centra.

Pokazalo se da je predsjednik stranke bio u pravu kad je u studenome 2019. godine za naš list izjavio da ostajemo čvrsto na toj poziciji, u kojoj se većina hrvatskih ljudi najbolje osjeća i iz koje se najbolje može graditi Hrvatska i boriti se za njezine interese te da nema druge pozicije koja bi za Hrvatsku bila probitačnija.

Usklađivanje novih političkih ciljeva s mršavim izbornim rezultatima

Nepostojanje jasnog političkog identiteta i zbnunjuća kadrovska politika – i u stranačko/koalicijskim strukturama i na izbornim listama naših oponenta – teško može objasniti čak i inače snalažljivi Zlatko Hasanbegović. On će se kao nositelj Škorine liste za Prvu izbornu jedinicu predstaviti kao gorljivi zastupnik novostepenog duhovnog i političkog jedinstva u okrilju Domovinskog pokreta. Potkraj veljače govorio je o Domoljubnom pokretu kao kišobranu pod

kojim su se okupile „različite političke stranke, različitih svjetonazora“. S obzirom na to da se tijekom nekoliko mjeseci uoči izbora ama baš ništa nije promijenilo u stajalištima, političkoj filozofiji i vodstvima tih „različitih stranaka“, nije razvidno kako su se preko noći pretvorile u stranke „istog svjetonazora i politike“ (opet Hasanbegović, nakon vlastita pozicioniranja za nositelja liste Domovinskog pokreta).

Jedini je logičan zaključak da su i svjetonazor i politika svedeni na raspodjelu ključnih, uglavnom nositeljskih mjesta na izbornim listama, koje su svoju krajnju operacionalizaciju doživjele ulaskom u Hrvatski sabor kao i na potencijalno stvaranje čak pet klubova zastupnika, uz obrazloženje da je to dobro jer će u Saboru biti „puno više mogućnosti tražiti stanke“.

Tako se, pojednostavljeno rečeno, ulazak u Sabor i ostvarivanje potencijala za otezanje i odugovlačenje rasprava, a samim time i odugovlačenje donošenja potrebnih odluka (kao nadomjestak, doduše slabašan, za izgubljen potencijal ucjene) prometnuo u vrhunski politički cilj i svrhu.

Okrnjena unutarnja „suverenost“ i problematični deficiti političke strukture

Treći razlog zbog kojeg birači nisu nasjeli na radikalizirane izborne poruke s lijeva i desna su stalne „improvizacije“ o tome što se politički poručuje, što je često posljedica nepostojanja ne samo unutarnje komunikacije nego i tijela u kojima bi se ta unutarnja komunikacija vodila.

Uz nesnalaznje raspadajuće strukture Socijaldemokratske partije, ali i iskorištavanje otvorenog prostora na ljevici novoosnovanih političkih stranaka, jedan je od primjera svakako i lutanje Domovinskog pokreta. Riječ je, što je svojevrsan kuriozitet, o pokretu koji ima predsjedništvo od troje ljudi: predsjednika, njegova političkog tajnika (koji to navodno financira, koji je bio na listi, ali neće u Sabor) i njihova zajedničkog, mlađeg, ali i politički krajnje neeksplicitnog osobnog i poslovnog prijatelja.

Škoro-Radić-Čurić. Jedan pokret – sedam stranaka – pet klubova zastupnika – tri člana predsjedništva. HDZ, recimo, nije pokret nego moderno strukturirana stranka pa za sastanak bilo kojega tijela u bilo kojem formatu u ovim uvjetima mora rezervirati dvoranu izvan središnjice jer u njoj za to jednostavno nema dovoljno mjesta.

politika desnog centra

Čudni demokratizatori tuđih stranaka

Domovinskom bi pokretu, kad bi održavali formalne sjednice (ako ih u ovakvu sastavu uopće ima smisla održavati), za to bio dovoljan omanji stol u nekome kafiću. Tim su grotesknije zvučala opravdanja za neodazivanje na poziv predsjednika Vlade na razgovor nakon izbora, a uoči nove parlamentarne i političke sezone. Čuli smo da oporbeni lideri ne prakticiraju razgovarati bez službenog (pretpostavljamo pisanog) poziva i dnevnog reda. Kada je Domovinski pokret u pitanju, a od toga nije daleko ni MOST, a da ne govorimo o grupaciji MOŽEMO, koja uopće nema stranačku strukturu, teško je pretpostaviti kako izgledaju pozivi za njihove interne sjednice i sastanke, a još je teže zamisliti dokument koji bi se zvao zapisnikom s takve sjednice. „Predsjednik Škoro predlaže dnevni red. Politički tajnik Radić traži da se dnevni red proširi na pitanje financijskih troškova pojedinih kandidata. Škoro se s time ne slaže, ali nema ništa protiv da se o tome glasuje. Čurić traži stanku kako bi se konzultirao s preostalim članovima vodstva... čekaj, nema preostalih. Hm...” U tome kontekstu ništa manje groteskno nije zvučala ni Škorina izjava iz svibnja ove godine: „I HDZ mora početi razmišljati o činjenici da mora nastupiti jedna vrsta unutarstranačke demokracije u kojoj će ljudi moći početi drugačije razmišljati, iznijeti točno svoje mišljenje...”

To, dakle, izjavljuje Škoro, predsjednik „pokreta” koji ima tročlano predsjedništvo, kojemu je u ime stavio svoje osobno ime i koji je osnivačku skupštinu napravio uza zabranu pristupa medijima. Na tragu toga mogli bismo se i mi malo poigrati parafraziranjem Škorinih stihova pa umjesto stiha „Čudni ljudi, čudnog imena” reći „čudni demokratizatori tuđih stranaka”. „Demokratizatori” koji ne shvaćaju i ne poštuju osnovni princip da se tuđi entiteti, uključujući stranačke, moraju poštivati i da, u skladu s onom: „kraljevstvo kraljevstvu ne propisuje zakone”. To bi kao novopečeni suverenist morao znati.

Sad ili nikad – treći put

Imati ambiciju biti pokretom, staviti u ime stranke riječ „pokret” i pozivati na široko okupljanje, a imati tročlano predsjedništvo od trojice privatno bliskih ljudi, a onda postavljati članove najuže obitelji za nositelje izbornih lista za Hrvatski sabor, na liste trpiti bivše Josipovićeve savjetnike, Mesićeve fanove i SDP-ove rashodovane članove s prstohvatom profesionalnih, ali jednako tako i profaniranih „desničara”, nije baš onako „domovinski vjerodostojno” i „domoljubno autentično”. Nije to to. Upravo suprotno. Toga su svjesni i oni sami pa su stoga i osuđeni ponašati se kao da imaju neki hendikep, neki kompleks u odnosu na domovinu.

Dakle, oni su DOMOVINSKI POKRET. Druže se sa SUVERENISTIMA. Imaju u okviru svoje stranke DOMOVINSKI ODBOR DOMOVINSKOG POKRETA. I sve što rade rade „ZATO ŠTO SVOJE VOLE”. I nije jasno kako tu svoju beskonačnu ljubav usklađuju s krilaticom „SAD ILI NIKAD”, za koju doduše tvrde da to zapravo i je i nije „sad ili nikad” jer, kako kažu, ova u biti vremenski strogo determinirana krilatica (u tome i jest njezina poanta) vrijedi trajno.

Uspostaviti strukturu tijela, organizacija i ljudi koji su se u stanju zadržati uz stranku/pokret dulje od jednog izbornog ciklusa nije lako, a neuspješnost koja se nazire upućuje na zaključak da čitava politička platforma nije okupljena iz uvjerenja, nego iz ambicije za osobnim pozicioniranjem. To posljednje donekle je ispunjeno, a ono prvo tek treba dokazati. Zasada dokazi idu u suprotnome smjeru. Tako će Josip Jović, napuštajući ovih dana Domovinski pokret, kazati da mu nije žao što se angažirao jer su mu taj „politički izlet ili avantura” koristili, ali ne krije da su koristili i „mnogim deplasiranim političarima” kojima je Škoro omogućio ulazak u Sabor.

Izborni ciljevi i izmakla dobit žetončića

Hrvatska demokratska zajednica s jedne strane, te Socijaldemokratska partija i njihovi koalicijski saveznici s druge strane, u izbore su ušli tražeći povjerenje birača za izravnu pobjedu. Strategija ostalih, u prvome redu Domovinskog pokreta, bila je osvojiti dovoljan broj mandata koji bi im zajamčio jaču pregovaračku poziciju ako parlament bude bez jasne većine. Samouvjerenost Domovinskog pokreta da će se upravo to dogoditi rezultirala je famoznim uvjetovanjem pretpostavljenom relativnom pobjedniku (HDZ-u) o tome tko može biti mandatar nove vlade, a posljedično i tko može voditi samu našu stranku. Izborni rezultat nije iznenadio samo Domovinski pokret.

Iznenadio je i mnoge u HDZ-u. Unatoč brojnim istraživanjima javnog mnijenja, koja su predviđala tijesnu pobjedu jednoga od dvaju ključnih aktera, pobjeda HDZ-a je bila premoćna i osigurala čistu situaciju. Glasači su praktički preko noći oduzeli manjim strankama ikakav ucjenjivački potencijal, a zauzvrat dobili

u rekordno kratkom roku konstituiranu vladu bez ikakvih repova i sumnji u političku trgovinu. Taj je politički „dućan”, koji sada spominju izborni gubitnici, odlukom hrvatskih birača trajno zatvoren i nikakvi mu poticaji s lijeva i s desna neće darovati mogućnost za obnavljanje trgovačke djelatnosti. Priča potencijalnih žetončića o žetonima tako je završena, a stalno nametanje te priče u javnom prostoru više nalikuje na žal devalviranih, nepotrebnih žetončića.

„Trgovačka hrvatsko-srpska koalicija”

Suradnju s pripadnicima nacionalnih manjina (ne samo srpskom nego i mađarskom, romskom, češkom, ukrajinskom, njemačkom i austrijskom...) danas razočarani aspiranti na ucjenjivanje hrvatske državne vlasti opisuju kao jednokratnu i očito pokvarenu političku i zabavnu igru, iako ta suradnja nije ni neobična, ni jednokratna ni pokvarena, a nema ni elemente zabave. Pokvaren je tek vlastiti nedostatak svijesti o tome što je u državnom interesu i vlastita nespremnost za činjenje ikakva poteza koji je dugoročno koristan, ali svakako potreban pa makar trenutno i ne odveć popularan onima koji politiku doživljavaju i vode samo kako bi takvu vrstu popularnosti stekli i iskoristili kao poziciju vrhunskog državištva i domoljublja.

Rezultatima izbora birači su poručili da je ovo vrijeme za ozbiljne i seriozne lidere te ozbiljne i strukturirane organizacije. Predstavljanje stranačkih politika doskočicama i pošalicama nije se honoriralo. Propustili su hrvatski birači, doduše, u Sabor neke estradne zvijezde i predstavnike jednoproblemskih skupina, ali kao svojevrsan dekor, a ne kao one kojima bi povjereni rješavanje ključnih državnih pitanja. Odgovor ljudi čija je ambicija bila da bez preuzimanja odgovornosti kreiraju političku sudbinu države, a koji su nasreću odlukom birača na prošlim izborima „parkirani” na oporbena mjesta, iscrpila se u kreiranju nove poštapalice.

Nakon što su međusobno ponudili na prodaju sve što su mogli i zahvaljujući tom trgovanju osvanuli na čelnim mjestima izbornih lista zajedno sa svojom rodbinom i prijateljima, sada optužuju Hrvatsku demokratsku zajednicu za „hrvatsko-srpsku trgovačku koaliciju”.

Što je novi hrvatski suverenizam?

Za razliku od novih Domoljubnih pokreta i svih izvedenica koji na suverenitet još uvijek gledaju isključivo kao na sposobnost čuvanja granica, a u unutarnjem političkom životu ga svode na napadno ideologiziranje, Hrvatska demokratska zajednica se zalaže za koncept novog hrvatskog suverenizma i osnažene hrvatske državnosti na novim temeljima. Što to znači? To znači da, za razliku od novopobudnih „suverenističkih” pokreta koji napadno ali bezuspješno pokušavaju sličiti HDZ-u s početka devedesetih, mi naše temeljne vrijednosti čuvamo, a izvedbu prilagođavamo vremenu i političkom kontekstu u kojem se Hrvatska nalazi. Provodimo politiku osnaživanja državnosti na jedini ispravan način – podizanjem standarda, jačanjem gospodarstva i međunarodnog položaja i rješavanjem ključnih pitanja hrvatske budućnosti. To podrazumijeva i mudro političko djelovanje na smanjivanju svih napetosti u hrvatskome društvu, bile one socijalne, ideološke ili nacionalne.

Za ono što je važno

Važno je da Hrvatska zadrži taj smjer koji joj daje i političku i financijsku reputaciju kako bi se mogla nositi s izazovima koji su pred nama. Te su važnosti ovoga puta bili svjesni i naši članovi i pristaše i hrvatski birači.

A što se tiče oporbe, koja je u raspravi o pregovorima o višegodišnjem financijskom okviru ustvrdila da 22 milijarde eura za koje se hrvatska vlada izborila „ne predstavlja apsolutno ništa” jer sad imamo problem kako ta sredstva kvalitetno iskoristiti i potrošiti, postavlja se pitanje: što reći i kako na to odgovoriti?

Što reći o onima koji ne vide uspjeh u osiguravanju tolikih sredstava, nego samo problem u kreiranju programa kako ta sredstva potrošiti? Ili onima koji na podatak da smo osigurali najviše sredstava po stanovniku od svih države EU-a govore da to nije dobro jer to pokazuje da nam je pomoć potrebna ili da „najbolje žičamo”, namjerno zanemarujući više puta ponovljenu činjenicu da je glavni razlog u tome što je uvažen naš argument da je Hrvatska jedina zemlja članica koja je koristila samo jedno sedmogodišnje proračunsko razdoblje. Pa kad im se to ponovi, oni kažu: „A zašto smo koristili samo jedno sedmogodišnje razdoblje?” Pa zato što prije toga nismo bili u EU-u.

Čuli smo proteklih dana da to što je hrvatska predstavica potpredsjednica Komisije Europske unije za demokraciju i demografiju nije uspjeh Hrvatske jer, pazite sad, „mi imamo problem s demografijom”. Kažu da dobar konj ima sto mana, a loš samo jednu. Ne valja i gotovo.

Aktualno: HDZ

Moderni hrvatski suverenizam

Hrvatska demokratska zajednica na nove izazove odgovara politikama koje birači prepoznaju, a koje se zasnivaju na konceptu novog suverenizma!

Mr. sc. Andrej Plenković
(Oprema teksta: uredništvo)

Hrvatska demokratska zajednica je od svojih početaka bila jedini vjerodostojni baštinik istinskoga hrvatskoga suverenizma. Onoga suverenizma koji je u tadašnjim povijesnim okolnostima, prepunim izazova, osporavanja pa i otvorenog protivljenja stvaranju hrvatske države, jedini pružao izgled za uspjeh. Štoviše, ona je krajem osamdesetih i početkom devedesetih godina prošloga stoljeća, kad su se javljale brojne inačice povijesnih hrvatskih stranaka, jedina ponudila nov i uspješan koncept hrvatskog suverenizma.

Taj je koncept doživio svoju potvrdu u stvaranju hrvatske države i pobjedi u Domovinskome ratu. Tijekom izazovnih devedesetih godina prošloga stoljeća naša je stranka vratila hrvatskom narodu pravo odlučivanja o vlastitoj sudbini, a na temelju toga uspostavljena je samostalna Republika Hrvatska, obranjena njezina teritorijalna cjelovitost i postignuto međunarodno priznanje te ustroj po uzoru na moderne demokratske države. S programom hrvatskog suverenizma naš je prvi predsjednik, dr. Franjo Tuđman, u proljeće 1990. godine izišao pred hrvatske birače i najprije dobio njihovo povjerenje da bi ga potom do kraja života trajno zadržao.

Međunarodna potvrda i jačanje suverenih prava

Već se u to slavno doba moderne hrvatske povijesti koncept hrvatskoga suverenizma, prilagođen potrebi stvaranja države u suvremenim okolnostima, nadograđivao, odnosno modernizirao. Usporedno s obranom i obnovom ratom poharanih velikih dijelova države samostalna je Hrvatska odlučila postati i dijelom modernih integracija europskoga i euroatlantskoga svijeta. U želji da se nađe u društvu država temeljenih na demokraciji, društvenoj toleranciji, poštivanju ljudskih i manjinskih prava, naprednom gospodarskom sustavu i međusobno zajamčenoj sigurnosti, zatražila je ulazak u Europsku uniju i obrambeni Sjevernoatlantski savez. Nije pritom zahtjev za članstvom u spomenutim integracijama istodobno značio njezino odustajanje od vlastita suverenog prava na samostalnu sudbinu i odlučivanje. Naprotiv. Dodatno ga je učvrstio jer su domaća stabilnost i međunarodni utjecaj Hrvatske ulaskom u Europsku uniju te Sjevernoatlantski savez nedvojbeno ojačali, a tako oplemenjen hrvatski je suverenitet dobio dodatnu dimenziju.

Povjerenje na razini sredine devedesetih nas obvezuje

Živimo u doba novih geostrateških, društvenih, sigurnosnih i tehnoloških izazova. Potreba dodatnog snaženja hrvatskog suvereniteta u tim je okolnostima sasvim očigledna i samorazumljiva. To su uostalom jasno pokazali hrvatski građani na nedavno održanim parlamentarnim izborima. Oni su Hrvatskoj demokratskoj zajednici dali većinsko povjerenje na razini onoga iz sredine devedesetih godina. Podržali su moderni hrvatski suverenizam i od naše stranke jasno zahtijevaju nastavak politika gospodarskog rasta, socijalne sigurnosti, širenja prostora uključivosti i dijaloga te jačanja međunarodnog utjecaja i prepoznatljivosti. Istodobno tom su potporom hrvatski birači pokazali da odbacuju svaku varijantu lažnog i pomodarskog suverenizma koji im obećaje nazadnost, nekritički povratak u prošlost i međunarodnu izolaciju. Pristajanje uz ispraznost takva nedorečena i besadržajna koncepta dovela bi do slabljenja Hrvatske i gubitka njezina utjecaja, a bez čega nema zaštite ni državnih ni nacionalnih interesa.

Ispravnost Tuđmanova smjera i konkretna korist za Hrvatsku

Nasuprot tomu u HDZ-u smo itekako svjesni koliko je članstvo u Europskoj uniji pridonijelo međunarodnoj afirmaciji, razvoju i modernizaciji Hrvatske. Činjenica da smo uspjeli osigurati 22 milijarde eura za razvoj Hrvatske u idućih sedam godina najbolje odražava naš nikad utjecajiniji položaj, a istodobno pokazuje ne samo ispravnost Tuđmanova smjera razvoja Hrvatske nego i konkretnu korist koju Hrvatska ima od članstva u Europskoj uniji. Tim više što je jedan od temelja suvereniteta ekonomska snaga zemlje

Baštinimo i unapređujemo Tuđmanov koncept

Naša vlada baštini te promiče nov i moderan koncept hrvatskoga suverenizma. On počiva i na uključivanju svih sastavnica hrvatskoga društva, naročito manjina, te na pomirbi radi jačanja nacionalnoga jedinstva i smanjivanja pogubnih podjela u društvu, što je preduvjet za izgradnju bolje zajedničke budućnosti i snažnije Hrvatske, čvrsto usidrene na

demokratskim vrijednostima i postignućima u Domovinskome ratu, koji je kamen temeljac suvremene Hrvatske. Osnovne sastavnice tog modernog hrvatskog suverenizma su gospodarski rast, ravnomjeran regionalni razvoj, društvena solidarnost, tolerancija, uključivost, jačanje državnih institucija za izgradnju perspektivnije budućnosti i na dobrobit svih hrvatskih građana te daljnje snaženje našeg međunarodnog položaja radi boljeg promicanja nacionalnih interesa.

Ojačat ćemo ekonomske perspektive Hrvatske

Nakon proteklog mandata u kojem smo stabilizirali državne financije, tri godine zaredom ostvarili gospodarski rast i suficit državnoga proračuna, znatno smanjili poreze, vratili investicijski kreditni rejting i uspješno izbjegli sve zamke pandemije koronavirusa, namjera nam je gospodarstvo i građane dodatno porezno i parafiskalno rasteretiti, nastaviti povećavati izvoz i investicije te podizati konkurentnost naših tvrtki. U narednome razdoblju cilj nam je izdašnjim sredstvima iz narednog sedmogodišnjeg proračuna EU-a i programa za gospodarski oporavak u visini od 165 milijarda kuna dodatno ojačati ekonomske perspektive Hrvatske i nastaviti modernizirati našu infrastrukturu kako bismo nastavili podizati životni standard građana i poboljšavati poslovno okruženje našega gospodarstva.

Osnajujemo društvenu solidarnost

Nakon što smo u protekle četiri godine povećali minimalnu neto plaću za 754 kuna, prosječnu neto plaću za 1.150 kuna, prosječne mirovine za 306 kuna te znatno povećali roditeljske naknade, čime smo uvelike poboljšali standard većine hrvatskih građana, daljnjim ćemo mjerama usmjerenima k dobrobiti nezaposlenih i drugih ugroženih skupina dodatno unaprijediti socijalnu sliku hrvatskoga društva. U proteklome mandatu stvoreno je 110.000 radnih mjesta, a cilj nam je da se u iduće četiri godine otvori još 100.000 radnih mjesta. Prosječnu neto plaću želimo podići na 7.600 kuna, a minimalnu neto plaću za dodatnih 1.000 kuna, na 4.250 kuna. Istodobno, novom strategijom za borbu protiv siromaštva, udvostručanjem naknade za socijalno

ugrožene na 1.500 kuna te poboljšanjem položaja i zaposlenosti mladih osoba želimo nastaviti jačati društvenu solidarnost, što će pridonijeti i iskorjenjivanju nezdrave pojave ispraznog političkog radikalizma koji se hrani društvenom nejednakošću premda za njezino suzbijanje ne nudi nikakav konkretan odgovor. Društvena solidarnost i društvena tolerancija potom će dodatno ojačati opću stabilnost države.

Moderniziramo administrativno-upravnu sliku Hrvatske

U vremenu dubokih izazova uzrokovanih pandemijom koronavirusa pokazali smo da su ključna mjesta povjerenja hrvatskih građana državne institucije. Mjerama usmjerenima prema njihovu daljnjem stručnom profiliranju i pravnom osnaženju modernizirat ćemo cjelokupnu administrativno-upravnu sliku Hrvatske. Jačanje institucija također će dodatno poboljšati svakodnevni život njezinih građana.

Težimo snažnoj Hrvatskoj – državi zadovoljnih, sigurnih i ostvarenih ljudi

Daljnje jačanje međunarodnoga utjecaja Hrvatske podrazumijeva i daljnje snaženje njezine državnosti. Naš koncept novog i modernog hrvatskog suverenizma teži snažnoj Hrvatskoj, državi zadovoljnih, sigurnih i ostvarenih ljudi. Danas se Hrvatska brani na području zdravstvene i socijalne sigurnosti naših građana, na pitanjima demografskog opstanka naše države i našega naroda, boljeg životnog standarda i perspektivnije budućnosti naših obitelji i mladih. Hrvatska se gradi na ostvarivanju samodostatnosti u poljoprivredi i energetici, na izgradnji otpornijeg gospodarstva i učinkovitije javne uprave te na postizanju snažnijeg međunarodnog položaja Hrvatske. To su izazovi na koje naš program nudi rješenja i na koje će Hrvatska demokratska zajednica odgovoriti politikama novog suverenizma!

Prilika za pozitivne stvari!

U Hrvatskom je saboru 23. srpnja 2020. izabrana petnaesta Vlada Republike Hrvatske. Donosimo završni govor novog predsjednika Vlade Andreja Plenkovića

Cijenjene zastupnice i zastupnici, prije svega hvala onima koji su nam u izlaganjima tijekom dana dali podršku, podršku za program i podršku za ljude koji će biti u sastavu nove hrvatske Vlade. Hvala i onima koji su u svojim izlaganjima izrazili kritike, izrazili neslaganje, izrazili drukčije stavove, drukčije želje i planove za budućnost Hrvatske. Ja to poštujem. Međutim, isto tako poštujemo i volju hrvatskih građana.

Izvukli smo pouke iz prošlosti

Dana 5. srpnja bili su izbori za Hrvatski sabor i na tim izborima svi smo dobili određeni stupanj potpore hrvatskih birača, neki malo više, neki malo manje. I u kampanji smo vodili različite strategije, govorili različite stvari, nastojali prezentirati naše programe. Neki su išli i dalje ili su toliko smjeli da su uvjetovali tko će što biti u nekim drugim strankama, to je iskustvo koje smo vidjeli prije pet godina koje je dovelo do pada Vlade 2015. i 2016. godine.

Šteta je što na hrvatskoj političkoj sceni mnogi akteri nisu izvukli određene poruke iz tog lošeg iskustva, iz iskustva koje je vodilo destabilizaciji hrvatske političke scene, izazvalo jedine izvanredne izbore. Cijeli prošli mandat s punim uvjerenjem radili smo sve da nam se takav scenarij ne ponovi. Sada su na ovim izborima došli akteri koji su ponovo htjeli gledati takav scenarij. Pretpostavljam da je to bio njihov politički izbor, nedostatak iskustva, nepoznavanje načina rada političkih stranaka, vođenja koalicija, vođenja parlamentarnih većina i u konačnici respektiranja autoriteta u političkim strankama. Ponavljam još jednom, to nije dobro, to ne bi prošlo i neće proći nikada u budućnosti. U to sam siguran, jer ima nas koji smo određene pouke iz takvih praksi izvukli i tu se razlikujemo.

Šteta je što na hrvatskoj političkoj sceni mnogi akteri nisu izvukli određene poruke iz tog lošeg iskustva, iz iskustva koje je vodilo destabilizaciji hrvatske političke scene, izazvalo jedine izvanredne izbore.

Povezuje nas želja za radom za Hrvatsku

Mi smo stvorili parlamentarnu većinu s ljudima s kojima ćemo, u to sam uvjeren, provesti program oko kojeg smo se suglasili. Možda s nekim od naših partnera nemamo nužno iste svjetonazorske pozicije, ista svjetonazorska stajališta, možda u nekom teoretskom kontekstu s nekima koji će biti u oporbi sljedeće godine imamo neke druge bliskosti. Ali to nije jedini kriterij. Kriterij je racionalnost, kriterij su poruke, kriterij su odnosi između stranaka i poštovanje struktura.

To govorim zato da ne bi bilo nekih dilema ovdje zašto smo u koaliciji s onima s kojima smo ranije surađivali, koje dobro poznajemo i koje poštujemo i s kojima ćemo, siguran sam, realizirati program koji smo danas predstavili, bez obzira je li to 76 ili je 150. I 76 je dovoljno kada postoji kohezija, kada postoji funkcionalnost i kada postoji želja za radom za Hrvatsku.

Žalosna priča o žetončićima

Šteta je da je puno rasprave otišlo na nekakvu apstraktnu teoretsku priču o nekakvim žetončićima, vrlo ružnom nazivu za zastupnike koji su dobili povjerenje hrvatskih građana. HDZ nije razgovarao s ni s kime od vas 75 koji ćete glasati protiv, to vi jako dobro znate. Sa mnom nitko od vas nije razgovarao, a nitko drugi nije imao mandat da razgovara s bilo kim od vas i to javnost treba i mora znati.

To da neki od vas, čelnici ovih koalijskih stranaka, niste bili spremni doći niti na neformalnu kavu nakon izbora, ne zato da bi vas snubili ili tražili vašu podršku nego da kažemo koliko je izazovna situacija u Republici Hrvatskoj, gospodarska, financijska, politička, sigurnosna, postoje brojne odluke koje ćemo morati donositi u Hrvatskom saboru, postoji europska dimenzija naše politike koja je jednako tako hrvatska politika, o tome ćemo govoriti detaljnije idućega tjedna, niste to prihvatili. To me dosta iznenadilo. Iznenadilo me, ne zato što je pogodilo neku moju taštinu da o tome ne razgovaramo, nego smatram da ili niste dobro razumjeli na koji način želimo funkcionirati ili imate a priori isključive stavove. I jedno i drugo je moguće, a nijedno ni drugo nije dobro.

Ovo više nije samo HDZ-ov program – ovo je program parlamentarne većine

U svakom slučaju, cilj koji je pred nama je raditi na političkom programu koji više nije samo HDZ-ov, to je program nas i naših političkih partnera, cijele parlamentarne većine, program koji po nama pogađa sve ono što je bitno i važno za Hrvatsku u sljedeće četiri godine, važno politički, važno gospodarski, važno financijski, važno razvojno.

Imamo dodatnu polugu za koju smo se izborili. Podsjetit ću hrvatsku javnost da smo nakon 5. srpnja, dakle nakon izbora, imali dva ključna trenutka koji su vezani za naš europski put. Jedan je da smo ušli u europski tečajni mehanizam dva, vidim da je za mnoge zastupnike današnji dan bio prigoda za rasprave gotovo kao da je na dnevnom redu strategija za uvođenje eura kao naše valute. Doći će i taj

dan. Mi to radimo na temelju strategije iz 2018., radimo na temelju toga Ugovora o pristupanju, na temelju referenduma kojim je taj ugovor potvrđen, na temelju ratifikacije tog ugovora u Hrvatskom saboru. I oni među vama koji žele referendum, mogu to tražiti, možemo o tome raspravljati, ali pravno, stvari su jasne. Sabor je to ratificirao, a hrvatski birači potvrdili.

Manevarski prostor u situaciji bez presedana

Druga stvar je ovo EU vijeće koje je bilo dosta, moram reći, zahtjevnije, napornije, intenzivnije, osjetljivije nego naša današnja sjednica. Vijeće je vodilo raspravu koja je trajala pet dana i koja je Hrvatskoj, zahvaljujući naporima naše Vlade, omogućilo financijsku polugu od 22 milijarde eura sljedeće četiri, odnosno sljedećih sedam godina.

Europsko je vijeće vodilo raspravu koja je trajala pet dana i koja je Hrvatskoj, zahvaljujući naporima naše Vlade, omogućilo financijsku polugu od 22 milijarde eura sljedeće četiri, odnosno sljedećih sedam godina.

Napravili smo iskorak koji nam dalje veći manevarski prostor u situaciji bez presedana. U situaciji Covida-19 koji je promijenio svijet, Europu, a i Hrvatsku, osobito u zdravstvenom i gospodarskom smislu. Imamo alate koje ćemo iskoristiti. Imamo više iskustva nego smo imali prije četiri godine. Imamo ljude i službe u sustavu koje su sada uigranije, uhodanije, koje razumiju prioritete i znaju što im je činiti. Nastojat ćemo opravdati veliko povjerenje. I kao što sam rekao u izbornoj noći, bez imalo trijumfalizma, bez imalo želje da naš uspjeh ocijenimo puno većim od uspjeha svih vas koji ste dobili mandat od hrvatskih građana, nego obrnuto, imamo priliku da doživimo to povjerenje kao ogromnu obavezu. Obavezu i šansu i za nas, ali za cijeli hrvatski narod i sve naše građane, ovdje u Hrvatskoj i Hrvate izvan Hrvatske da napravimo pozitivne stvari za našu zemlju.

Naš je motiv odužiti se onima koji su za Hrvatsku dali sve

Nećemo se vaditi na bilo koju raniju Vladu. Možemo jedino uspoređivati rad naše druge Vlade s ovom prvom. I to je ono kako ćemo raditi sljedeće četiri godine. Nastojat ćemo dati sve od sebe, znanjem, stručnošću, entuzijazmom, elanom. S onim motivom s kojim se čovjek i angažira u javnom poslu jer ovdje je svatko od nas dobrovoljno. Svi smo mogli raditi nešto drugo, manje izloženo, manje riskantno, manje staviti sebe na pladanj bilo kome da nam kaže što god želi, dobro ili loše. To radimo jer imamo neki motiv. Motiv rada za opće dobro, motiv rada za Hrvatsku, koja je samostalna, neovisna samo 30 godina. Motiv da se odužimo onima koji su za Hrvatsku dali sve, hrvatskim braniteljima, onima koji su poginuli za hrvatsku slobodu.

To radimo jer imamo neki motiv. Motiv rada za opće dobro, motiv rada za Hrvatsku, koja je samostalna, neovisna samo 30 godina. Motiv da se odužimo onima koji su za Hrvatsku dali sve, hrvatskim braniteljima, onima koji su poginuli za hrvatsku slobodu.

Biti ćemo otvoreni za sve konstruktivne prijedloge

Obilježit ćemo 25 godišnjicu vojno-redarstvene operacije Oluja za svega nekoliko dana. Bez njih mi ne bi bili ovdje. Bez njih ne bi bilo slobodne, samostalne i međunarodno priznate Hrvatske. I za njih ćemo raditi u godinama koje su pred nama. U tom procesu očekujem da pokušamo tražiti suglasje tamo gdje budemo u mogućnosti doći do njega. Mi ćemo kao Vlada predlagati brojne zakone. Evo, ja mogu već sada reći, nastojat ćemo biti otvoreniji prijedlozima oporbe. Možda pokušati napraviti jednu drukčiju metodologiju, tražeći konsenzus o bitnim pitanjima. Jedan takav zakon sutra će Vlada u 13 sati imati na dnevnom redu, to je Zakon o obnovi grada Zagreba od razornoga potresa od 22. ožujka.

Na kraju našeg mandata Hrvatska će izgledati bolje

Trudit ćemo se naći sredstva da obnovimo glavni grad Hrvatske od šteta koje iznosi 11,5 milijardi eura. Dosta smo već toga napravili, trebat ćemo napraviti još. To je proces s kojim ćemo živjeti malo dulje nego sa Covidom-19. U svakom slučaju, cijenimo potporu hrvatskih građana, cijenimo potporu onih zastupnika koji će večeras glasati za povjerenje ovoj Vladi. Razumijem i one koji neće, poštujemo to. Naša je želja i naš je plan da Hrvatska za četiri godine izgleda bolje nego što izgleda danas, kao što danas sigurno izgleda bolje nego što je izgledala 2016. godine. To je temeljni motiv kojeg imamo i za koji ćemo raditi, a to je dobrobit svih hrvatskih građana i svih Hrvata koji žive izvan Hrvatske”.

Naša je želja i naš je plan da Hrvatska za četiri godine izgleda bolje nego što izgleda danas, kao što danas sigurno izgleda bolje nego što je izgledala 2016. godine. To je temeljni motiv kojeg imamo i za koji ćemo raditi.

Aktualno: Utemeljitelji

Gordan Hanžek

Vjerni temeljnim izvorištima u nove izbore

Izbori u Zajednici utemeljitelja

Predsjedništvo Zajednice utemeljitelja HDZ-a "dr. Franjo Tuđman" održalo je u srijedu 15. srpnja 2020. godine šesnaestu sjednicu u proširenu sastavu. Sudjelovanjem predsjednika županijskih organizacija nastavljena je praksa otvorenosti u radu radi brzog i kvalitetnog protoka informacija i razmjena ideja. Imajući u vidu izazove epidemiološke situacije, većina je sudionika sjednici nazočila preko internetske platforme.

Povijesni rezultati

Sjednica je počela osvrtom na povijesne rezultate koje je naša stranka ostvarila na parlamentarnim izborima, a koji su, kada se gledaju izborne jedinice u Republici Hrvatskoj, najbolji od 1995. godine. Veliko je zadovoljstvo iskazano i činjenicom da su za saborske zastupnike u 12. sazivu Hrvatskoga sabora izabrani predsjednik Zajednice utemeljitelja Mario Kapulica, utemeljiteljica stranke Zdravka Bušić te Josip Šarić, utemeljitelj i dugogodišnji gradonačelnik Otoka.

To je važna pobjeda. Svatko je u protekle četiri godine mogao steći precizan uvid u sadržaj svih mogućih političkih opcija i ovaj je sastav Hrvatskoga sabora rezultat promišljena odabira biračkoga tijela koje se odlučilo za politiku kontinuiteta, stabilnosti i sigurnosti. Odluka je to kojom je podržan koncept novog hrvatskog suverenizma i nastojanje da se u novim okolnostima, koristeći se vlastitim snagama i međunarodnim utjecajem, jača svaki segment hrvatskoga društva i podiže životni standard hrvatskih ljudi.

Pobjeda politike desnoga centra

HDZ je zahvalan hrvatskim biračima uz čiju smo potporu pobijedili u devet od jedanaest izbornih jedinica. Tamo gdje nismo bili prvi, u Trećoj i Osmoj izornoj jedinici, ostvarili smo povijesne rezultate (pet, odnosno četiri mandata). Lijeve koalicije, koja je imala deset ili jedanaest sastavnica svoje koalicije, dobila je čak 25 mandata manje nego na prošlim izborima. To je samo dokaz naše tvrdnje da stranke bez potencijala za vođenje Hrvatske, udružujući se sa sebi sličnim jalovim strankama, ne mogu stvoriti uspješnu koaliciju i da u toj političkoj formuli minus i minus ne daju plus, nego dvostruki minus. S druge strane, unatoč svim nastojanjima i otvorenim pokušajima za preuzimanje dijela našega tradicionalnog biračkog tijela, desne stranke su se inzistiranjem na svojim izjavama i najavama kako će se ponašati prema pravu pobjednika parlamentarnih izbora da predloži mandataru vlade, izjasnile i odredile prema mogućoj suradnji s nama. Naravno da ćemo u Saboru surađiva-

ti sa svima koji su spremni raditi za dobrobit Hrvatske, ali ćemo pritom inzistirati na provedbi politike koja je dobila potporu birača i koja vodi Hrvatsku naprijed.

Samo u Prvoj izornoj jedinici bilo je dvadeset lista i više od pedeset stranaka. Devedesetih godina Tuđman je rekao: dva Hrvata, tri stranke – jedan HDZ. Danas to možemo samo ponoviti! Samo je jedan HDZ, koji je dovoljno snažna stranka za vođenje države. Sve su ostalo vrlo čudno sklopljene koalicije bez kapaciteta za vođenje države, šarolike skupine pune osobnih ambicija bez jasnih prioriteta.

Za što se zalažemo?

Za razliku od ostalih, mi naše temeljne vrijednosti čuvamo i njegujemo, a djelovanje na ostvarivanju političkih ciljeva prilagođavamo vremenu i političkome kontekstu u kojem se Hrvatska nalazi. Taj je pogled na osnaživanje državnosti podizanjem standarda, jačanjem gospodarstva, međunarodnog položaja i rješavanjem ključnih pitanja hrvatske budućnosti iznimno važan za sve nas. Važno je da Hrvatska zadrži taj smjer koji joj daje i političku i financijsku reputaciju kako bi se mogla nositi s izazovima pred nama. Koji je to smjer i kako se manifestira? U gospodarskom, socijalnom i sektorskom pogledu ispunili smo i premašili svoj program kao što to u Hrvatskoj još nije viđeno: zdravim gospodarskim rastom i smanjivanjem poreznih i neporeznih davanja, podizanjem plaća i mirovina...

Što smo učinili?

Triput zaredom ostvarili smo proračunski višak, podigli hrvatski investicijski rejting, konstantno smanjivali javni dug, izašli iz procedura prekomjernoga proračunskog manjka i makroekonomskih neravnoteža, napravili silan iskorak prema šengenskom prostoru i eurozoni. Sve što smo mogli napraviti da ljudi u Hrvatskoj žive bolje, napravili smo. Prosječna plaća više nije 5 600 nego 6 700 kuna. Minimalnu plaću smo u našem mandatu podigli za sto eura, što je dva puta više nego dvije prethodne vlade zajedno. Mirovine smo digli za 12 posto, najniže za 15 posto. Poreze smo smanjili za devet milijarda.

Imali smo krizu u kojoj smo s pet milijarda i 600 milijuna kuna intervenirali kako bismo pomogli u spašavanju radnih mjesta u privatnome sektoru. Samo je u Zagrebu za 185 tisuća radnika država isplatila više od milijardu i 550 milijuna kuna. Sa Zagrebačkom županijom to je više od dvije milijarde. Za razliku od političke konkurencije, bilo s lijeva bilo s desna, mi smo dokazali da država funkcionira, da se uspješno može nositi sa svim krizama, da može osigurati plaće privatnome sektoru, odgovorno upravljati javnim financijama, samo u proteklih nekoliko mjeseci osigurati šest i pol milijarda eura za financiranje svih potreba, zadržati investicijski rejting i smanjiti kamatu. To je odgovorno upravljanje!

Ponosni smo na podršku naše stranke privatnome sektoru

Kao utemeljitelji iznimno smo sretni što je naša stranka odlučila tako snažno podržati ljude u privatnome sektoru i što će to nastaviti i tijekom ovoga mandata, za razliku od SDP-a, koji uopće ne razumije koncept privatnoga poduzetništva, koji najavljuje borbu protiv profita, koji u svojem programu najavljuje da će društvene institucije reagirati ako netko „odskoči od prosjeka“. SDP rente, kapital i nasljedstvo proglašava „neprihvatljivim privilegiranim pozicijama“, koristi se izrazima poput „tržišnog fundamentalizma“, u jeku krize – kad se svi u realnome sektoru bore za preživljavanje – lamentira o nekim ekstraprofitima i šalju poruku da bi, kad bi došao u priliku, iskoristio državu u borbi protiv tržišnoga gospodarstva.

Izbori počinju skupštinama na županijskim razinama

Naša pobjeda je očita kao i naša odgovornost za budućnost. Utemeljitelji su toga svjesni. Stoga smo svoju prvu sjednicu predsjedništva nakon parlamentarnih izbora posvetili

provedbi redovnih unutarstranačkih izbora na kraju četverogodišnjega mandata današnjega saziva. Analizirajući zdravstvenu situaciju i procjenjujući politički trenutak, odlučili smo iskoristiti kraj ljeta i toplije dane za provedbu zahtjevna izbornog procesa kojemu je cilj pružiti puni politički legitimitet novom sazivu Zajednice. Prva županijska izborna skupština održat će se u Splitsko-dalmatinskoj županiji 25. kolovoza ove godine, a planira se da se županijske izborne skupštine završe sredinom listopada kako bi se stekli uvjeti za održavanje izbornoga sabora do kraja ove godine.

Poziv na sudjelovanje

Kao glavni tajnik Zajednice utemeljitelja uputio sam poziv svim utemeljiteljima da se odazovu i uključe u izborni proces. Ovim putem ponavljam taj poziv. Pozivam sve utemeljitelje da se odazovu na izborne skupštine svojih županijskih organizacija. Svojim dolaskom ostvarit ćemo osnovno pravo svakoga člana stranke da bira i bude biran.

Kandidacijski postupak je potpuno otvoren i svi dokumenti kojima se ostvaruje pravo kandidiranja kao i postupci izbornih skupština dostupni su na našoj novootvorenoj internetskoj stranici na adresi utemeljitelji.hdz.hr/.

Istekom četverogodišnjega mandata ovoga saziva naše Zajednice, koja ponosno nosi ime osnivača i prvoga predsjednika dr. Franje Tuđmana, dobivamo novu priliku da u ravnopravnom i poštenom natjecanju izaberemo nositelje važnih poslova Zajednice u idućem dvogodišnjem mandatu.

Procijenimo ispravno vlastite mogućnosti i potreban angažman. I, što je najvažnije, pokažimo ponovno našu snagu, zajedništvo i posvećenost razvoju naše Hrvatske u trenucima novih izazova. U sljedećem važnom dvogodišnjem razdoblju budimo potpora stremljenjima naše stranke i naše vlade!

U skladu s novim statutom stranke, dužnosnici zajednica HDZ-a biraju se na mandat od dvije godine. Svim kandidatkinjama i kandidatima želimo uspješno nadmetanje u okviru općeg programa i politike Hrvatske demokratske zajednice!

Na temelju odredbe članka 21., stavka 4. i 5. Pravilnika Zajednice utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman”, Predsjedništvo Zajednice utemeljitelja, na sjednici održanoj 15. srpnja 2020., donijelo je

Na temelju odredbe članka 22. Pravilnika Zajednice utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman”, Predsjedništvo Zajednice utemeljitelja, na sjednici održanoj 15. srpnja 2020., donijelo je

Odluku

o održavanju redovnih unutarstranačkih izbora u Zajednici utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman”

I.
Redoviti unutarstranački izbori u Zajednici utemeljitelja HDZ-a provest će se u razdoblju od 25. kolovoza do 20. prosinca 2020.

Upute će biti prilagođene očekivanom broju sudionika izbornih skupština u županijskim zajednicama, vodeći računa o osiguravanju tajnosti izbora.

Glavni tajnik Zajednice dužan je obavijestiti predsjednika Zajednice i po potrebi Glavnog tajnika HDZ-a o poduzetim epidemiološkim mjerama.

II.
Izborne skupštine županijskih zajednica održat će se od 25. kolovoza do 11. listopada 2020. prema kalendaru održavanja skupština koju donosi glavni tajnik Zajednice utemeljitelja.

VI.
Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

III.
Izborni sabor Zajednice utemeljitelja HDZ-a održat će se u razdoblju od 15. listopada do 20. prosinca 2020.

Ur. br: 12/9-20/545
Zagreb, 15. srpnja 2020.

IV.
Izborne skupštine županuskih zajednica i Izborni sabor održat će se sukladno Propisniku o postupku provedbe izbora i epidemiološkim mjerama uvjetovanih virusom COVID-19.

Predsjednik
Zajednice utemeljitelja HDZ-a
„dr. Franjo Tuđman”

Mario Kapulica

V.
Glavni tajnik Zajednice dužan je dostaviti predsjednicima i tajnicima županijskih odbora epidemiološke upute za održavanje izbornih skupština, u skladu s preporukama i odlukama Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo i Stožer civilne zaštite RH, važećim na dan održavanja svake izborne skupštine.

Odluku

o određivanju broja izaslanika na Izbornom saboru Zajednice utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman”

I.
Sastav redovitog Izbornog sabora Zajednice utemeljitelja, sukladno čl. 22. Pravilnika čine:

Ur. br: 12/9-20/546
Zagreb, 15. srpnja 2020.

- izaslanici županijskih zajednica izabrani na skupštinama županijskih zajednica, koje po ključu za svakih 15 nazočnih utemeljitelja na tim skupštinama biraju po jednog izaslanika;
- članovi Nacionalnog odbora prema sastavu koji je valjan na dan upućivanja poziva na Izborni sabor;
- članovi Nadzornog odbora;
- sudionici Osnivačke skupštine HDZ-a od 17. lipnja 1989., ako su članovi HDZ-a.

Predsjednik
Zajednice utemeljitelja HDZ-a
„dr. Franjo Tuđman”

Mario Kapulica

II.
Glavni tajnik dužan je objaviti točan broj izaslanika nakon provedenih županijskih izbornih skupština.

III.
Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Gospodarstvo i ekonomija:

Novi hrvatski suverenizam i ekonomija

Ekonomska pitanja napokon u središtu izborne kampanje

Uredništvo

Parlamentarni izbori su prošli, HDZ je uvjerljivo pobijedio s konceptom novog hrvatskog suvereniteta. Pa ipak upravo je suverenizam bio jedna od najčešće spominjanih termina u „desnim“ napadima na HDZ i takvu njegovu politiku. O čemu se tu zapravo radi?

Zašto je suverenizam postao ključni element na koji se poziva ekipa koja sebe naziva desnicom kad osporava, napada, a onda i proglašava izdajničkim model suverenizma koji je danas bez ikakve sumnje najprobitačniji za državu? Kako dakle taj tip suvereniteta na koji se pozivaju naši osporavatelji definiraju upravo ti koji se na njega pozivaju (u prvom redu Domovinski pokret i njima pridružene strančice i pojedinci), a koja je njegova stvarna definicija?

Razmrvljeni i neplodni suverenizam

Kako dakle suverenitet i suverenost definiraju oni koji se u suvremenoj politici umjesto nudi konkretnih rješenja za izazove budućnosti najviše pozivaju na suverenitet? Hrvatski suverenisti i Domovinski pokret Miroslava Škore nisu strogo razgraničili ni teritorij ni vlast pa se trenutno ni u javnome prostoru ni u Hrvatskome saboru ne može do kraja jasno povući crta između tih dviju grupacija. Suverenisti su na izborima nastupili kao dio Domovinskog pokreta e da bi nakon izbora napravili svoj zasebni klub zastupnika pa to njihovo „dvojno državljanstvo“ povlači za sobom i pitanje dominantnog političkog autoriteta ako ga uopće ima. Tu je i izvjesna Hrvatska konzervativna stranka, koja vas na svojoj stranici poziva na učlanjenje kako biste postali dio „političke platforme Hrvatskih suverenista“. Znači, Hrvatski suverenisti i HKS na neki način dijele teritorij (članstvo) pa samim time i suverenitet. Zabavno, zar ne?

U bespućima suverenističke nedoraslosti

Pogledajmo što o suverenizmu piše na web-stranicama ovih suverenističkih stranaka. Ukratko, ne piše ništa. Na stranici suverenista postoje ukupno tri stavke na meniju, od kojih je jedna povratak na naslovnicu, jedna je poveznica na online pristupnicu (istu onu koja se nalazi i na samoj naslovnici), a treća vijesti. Kad odete na vijesti, dobit ćete ukupno šest (6) vijesti iz razdoblja veljača - travanj 2020. i to je to. Nema programa, nema informacija o tome tko su, nema adrese, a nema ni riječi o suverenizmu. I takva ekipa, s takvim web-stranicama, koja samostalno nikad ne bi ušla u Sabor, otme Škori četvrtinu osvojenih mandata i osnuje vlastiti klub. Sjajno odigrano, Škoro, sjajno. Stvarno ulijevaš povjerenje za vođenje države (ili mjesne zajednice).

Usputni suverenizam koji ne daje odgovore na suvremena pitanja

Stranica Hrvatske konzervativne stranke je podjednako otužna. Također nema programa, ali su skupili preko 700 članaka vijesti. Zanimljivo, prva objava na stranici im je čestitka HDZ-ovoj kandidatkinji Kolindi Grabar-Kitarović na pobjedi na predsjedničkim izborima 2015. godine. Kako bismo si olakšali pretragu, a ujedno i bili sigurni da nismo negdje nešto propustili, pitali smo Google (slika 1).

Da, kao što vidite, nisu si dali previše truda. Takvi suverenisti ne spominju suverenizam, kao ni HKS, a na stranicama DP-a je jedini rezultat neartikulirano naklapanje Davora Dretara, koji u Sabor ulazi kao glavni junak videa na kojemu iskapljuje hladan gemišt.

U programu djelovanja Škorine stranke (koalicije, pokreta ili što već) se riječ suverenitet pojavljuje četiri puta, ali tek usputno. Jednom kao činjenicu koja se dogodila devedesetih godina. Jednom kao tvrdnja da zemlja mora raditi na očuvanju vlastite tradicije (kako originalno i revolucionarno, netko bi pomislio da se ne radi o nečemu za što se zalažu doslovno sve stranke na političkoj sceni). Jednom u kontekstu proizvodnje hrane i jednom kad usputno spominju kunu.

Općenito, program im obiluje „revolucionarnim“ idejama poput ove: „Težište industrijske strategije treba se temeljiti na suvremenim trendovima (...)“. Jeste li ikad upoznali poduzetnika koji vam je rekao da planira uložiti u pogon koji će se temeljiti na zastarjelim trendovima?

Narod daje mandat onomu tko je sposoban ponuditi rješenja

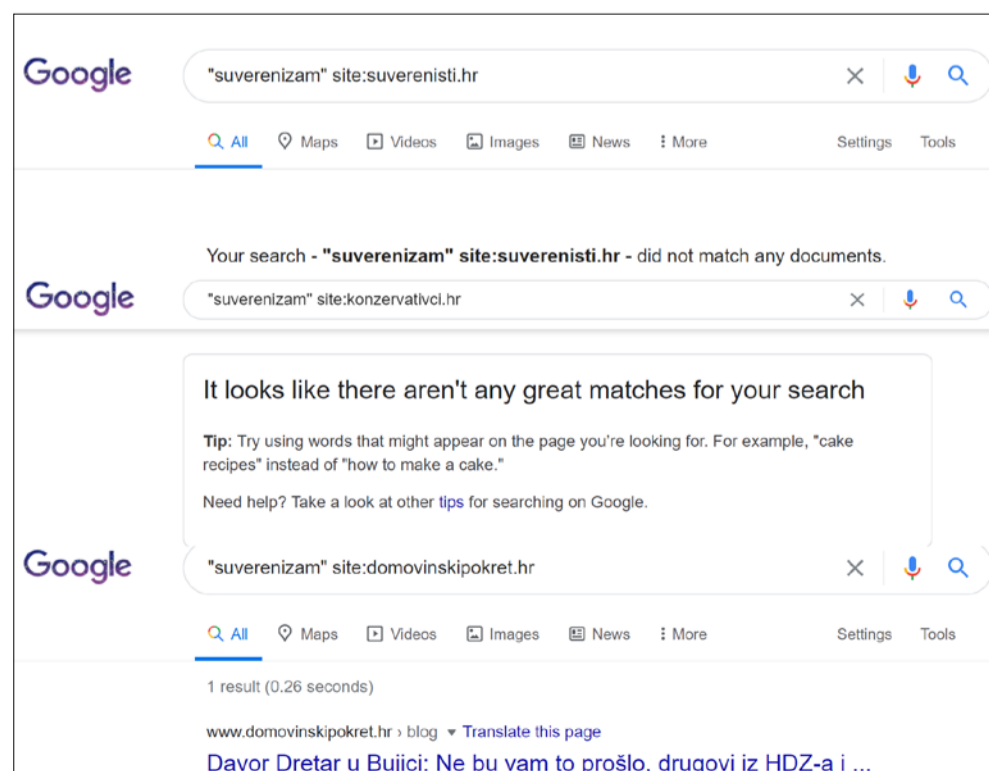
OK, znači, možemo reći da kod dotične gospode nema nikakva ozbiljnog teksta koji bi upućivao na sadržaj suvereniteta koji propagiraju. Znamo samo da bi u Hrvatskoj situacija bila idealna kad bi se za sve trebalo pitati njih, a oni bi onda, kako je to nebrojeno puta ponovio gospodin Škoro, pitali „svoj hrvatski narod“. To je Škorin univerzalni odgovor na sva pitanja. Krajnje kukavičko skrivanje iza naroda. Potpuno neshvaćanje činjenice (potvrđene izbornim rezultatima) da narod daje mandat onomu tko ima i nudi rješenja. I da je poanta

u tome da stranke svojim programima i ljudima traže potporu građana, a u zamjenu za tu potporu preuzimaju odgovornost.

Impresivna suverenistička nevoljkost za preuzimanje odgovornosti

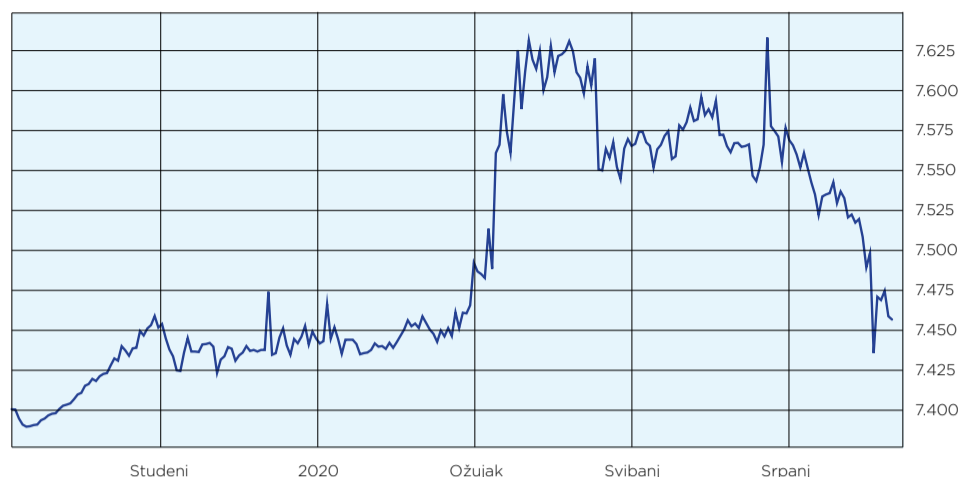
Ne preuzeti (kao dobitnik izbora) odgovornost za donošenje ključnih ekonomskih odluka je isto kao da vaš izabrani osobni liječnik umjesto da vam pomogne odluči pitati sve koji su se u tom trenutku zatekli u domu zdravlja što treba učiniti. Naravno da to s modernom demokracijom, parlamentarnim sustavom i stranačkim radom nema nikakve veze. Ako itko vjeruje u hrvatski narod, onda je to HDZ, koji i svojim unutarnjim životom potvrđuje tu povezanost. Na unutarstranačkim izborima u HDZ-u sudjeluju deseci tisuća članova. U Domovinskom pokretu uska grupa ljudi uz zabranu pristupa medija „bira“ tročlano predsjedništvo stranke u koje je i prije izbora već ugrađeno ime njezina „demokratski“ izabranog predsjednika. Zašto bi takvi prepuštali narodu donošenje odgovora na pitanja na koja niti svi ekonomisti nisu kvalificirani odgovoriti? Pa zato što za takvu vrstu odgovornosti nisu spremni niti su je ikada namjeravali preuzeti: davanje odgovora na takva pitanja zahtijeva temeljito istraživanje, iznimno razrađenu podatkovnu podlogu i interpretaciju stručnjaka uz valorizaciju i predviđanje efekata i svih mogućih posljedica.

Slika 1: (Ne)pojavlivanja riječi „suverenizam“ na stranicama „desnih“ stranaka

Euro / Kuna

Izvor: tradingeconomics.com

Grafikon 1: Prikaz kretanja tečaja kune u odnosu na Euro. Obratite pažnju na pad vrijednosti kune s početkom COVID-19 pandemije.

„Škorin pristup“

Nije uloga države i politike prebacivati odluku narodu, nego se za njega brinuti, ponekad u ime tog istog naroda donositi i teške odluke. U krajnjem slučaju pobrinuti se za njega i zaštititi ga kad je to potrebno. Sjetimo se Franje Tuđmana i odluka koje je donosio. Te su ga hrabre odluke i spremnost za preuzimanje odgovornosti i učinile državnikom i ocem moderne Hrvatske.

Kako prolazi „Škorin pristup“ dobro se vidi iz priče o švicarskom franku. Dio naroda je podizao kredite s klauzulom u švicarskim francima, valuti u kojoj ne zarađuje (to bi bila kuna) niti uz koju je domaća valuta vezana (euro) i time se izložio valutnom riziku. Dakle, špekulantska odluka.

U početku, dok je kamata bila niska, sve je bilo divno i krasno. No s porastom vrijednosti franka u odnosu na euro, a samim time i na kunu, suočili su se s drugom stranom špekulantske medalje, a to je mogućnost gubitka i to gubitka koji može donijeti bankrot mnogim obiteljima. Je li i kako država trebala zaštititi narod od njega samoga? Barem edukacijom o rizicima i glasnim upozorenjima?

Narodna volja – smokvin list nesposobnih prodavača magle

Nije jednostavno donositi odluke koje na tako različite načine utječu na živote tako velikog broja ljudi. Ali narod to zna, pa zato prati rad političkih aktera i pažljivo bira komu će povjeriti tu zadaću. Da, upravo zadaću donošenja teških odluka, a ne zadaću prebacivanja odgovornosti, kako bi to Škori omiljeni djelatnici samoupravnog socijalizma rekli, na „široke narodne mase“.

Kad je o primjeru poznatih švicaraca riječ, valja znati da špekulantske aktivnosti nisu nužno loše. Na primjer, ako je cijena pšenice na svjetskom tržištu (pre)niska, špekulanti će kupovati i povećanjem potražnje dići cijenu. Isto tako, kad u dolazećim godinama urod bude manji pa cijena poraste, špekulanti će prodajom svojih zaliha sniziti tržišnu cijenu radi povećanja ponude. Time špekulacija ublažava fluktuacije i održava nivo cijena stabilnijim.

Država ne bi trebala ograničavati tržišne aktivnosti, ali bi, pogotovo s obzirom na našu prošlost i nedovoljno poznavanje ekonomije i ekonomskih zakonitosti u općoj populaciji, trebala biti puno aktivnija u educiranju građana i upozoravanju na opasnosti. Sad to stavite u kontekst Škorina pristupa, prema kojem bi takve odluke trebalo donositi referendumom?!

Biste li bilo koju odluku koja se tiče vašeg privatnog života, bila to izgradnja kuće, zatvaranje financijske konstrukcije nekog projekta, izobrazbu, školovanje djece, itd. prepustili odluci panela stotinu nasumično odabranih građana ili biste se za svaku od tih odluka

obratili odgovarajućem stručnjaku za to područje?

Iznimno je lako obnašati izvršnu vlast koja cjelokupnu odgovornost za vođenje zemlje prebacuje na narod jer uvijek može reći „sami ste si krivi“ i istina je, u takvoj bi vladi i Škoro mogao biti premijer.

Neodgovorno ponašanje krajnje desnice

Nažalost, u Hrvatskoj uopće nemamo prave političke desnice. Jedini parlamentarni zastupnik koji se uklapa u definiciju desnice je Dario Zurovec i on zaista artikulira suvisle desne stavove i argumentirano ih brani. Kad govorimo o desnici, tu ponajprije govorimo o ekonomskoj poziciji jer je to zapravo ono glavno što se na kraju dana računa.

Ostatak ekipe koja sebe pretendira nazivati desnicom je mješavina socijalističkog mentalnog sklopa tu i tamo ispresijecana karikaturnim pokušajima kopiranja britanske ili američke desnice u stilu „digla žaba nogu da i nju potkuju“.

Tako primjerice djetinjasto kopiraju UKIP Nigela Faragea, koji je euroskeptik, protiv EU-a i eura itd. To je možda iz pozicije UK-a logično jer je UK jedna od najrazvijenijih zemalja svijeta, sa 67 milijuna stanovnika relativno je velika zemlja, londonski City je jedno od glavnih globalnih financijskih središta, dio su anglosaksonskog svijeta (opet najrazvijenije zemlje), imala je vlastito kolonijalno carstvo „u kojem sunce nikad ne zalazi“, a koje je i danas preko Commonwealtha povezano s njom, i tako dalje i tako bliže. Sada za svaku od nabrojanih stavaka probajte naći ekvivalent u Hrvatskoj. Radi se o posvemašnjem nerazumijevanju elementarne ekonomske logike kao i samog koncepta suvereniteta.

Hrvatski „desničari“ vrište i na pomisao uvođenja eura jer, eto, nacionalna valuta je znak suverenosti, a suverenost se mora sačuvati. Pri tome uopće ne shvaćaju da je država samo onoliko suverena koliko je snažna njezina ekonomija i koliko je ta ekonomija otporna na razne potrese.

Na grafikonu 1 možete vidjeti omjer tečaja kune i eura.

Početkom trećega mjeseca, kad tečaj eura kao posljedica lockdowna zbog COVID-19 pandemije i s tim povezanim lošim ekonomskim očekivanjima raste preko 7,625 kuna, vidljiv je drastičan pad vrijednosti kune, ponajprije zbog očekivanja loše turističke sezone i posljedičnog smanjenja priljeva deviza, a zbog čega bi postala upitna platna bilanca zemlje. Sredinom travnja vidljiv je značajan oporavak tečaja kune iako ekonomija nije otvorena. Pa što je onda uzrok?

Valutna zamjena s Europskom središnjom bankom (ECB) je dogovorena zamjena kuna za eure, pri čemu je ECB obećala od HNB-a kupiti 15 milijarda kuna za 2 milijarde eura i time efektivno braniti tečaj kune.

Desetgodišnja obveznica RH

Izvor: tradingeconomics.com

Grafikon 2: Prinosi hrvatske desetgodišnje obveznice: nastupom korona krize, cijena zaduživanja se više nego udvostručila, da bi se smanjila ponovnom pobjedom HDZ-a.

U slučaju da do zamjene nije došlo, čekao bi nas daljnji pad kune. To bi s oduševljenjem dočekali svi koji imaju kredit u eurima, štednju u kunama, proizvođači bilo čega za što dio komponenti dobavljaju iz uvoza itd.

Je li Hrvatska suverenija s kunom ili eurom?

Sad zamislite da je umjesto kune valuta euro. Cijele drame s tečajnim rizikom uopće ne bi bilo. Čak i ako bi pala vrijednost eura, to bi dovelo do poskupljenja samo onih usluga i dobara koje dolaze iz preokooceanskih zemalja.

Pojednostavljeno, 2018. je od ukupno 108 milijarda kuna izvoza, prema EU, EFTA-i i CEFTA-i (dakle plaćanja u eurima) je išlo čak 94 milijarde (87%). Isto je i s uvozom gdje smo od ukupno 176 milijarda imali 149 iz te tri grupacije (85%). Podaci su sa stranica Državnog zavoda za statistiku.

Hrvatska je visoko eurizirana zemlja. Do te mjere da je gotovo svaki oglas u bilo kojem oglasniku izražen u eurima. Kad kupujete stan ili plaćate zakupninu, iako plaćate u kunama, razmišljate u eurima. Osim emocionalne vrijednosti, ne postoji niti jedan drugi argument protiv prelaska na euro. Priče o poticanju izvoza blagom inflacijom su sulude zbog cijelog niza razloga. Izvoznici u pravilu imaju niz komponenti iz uvoza i padom tečaja kune raste njihova cijena (usput budi rečeno i sama druga izvoznika podržava uvođenje eura). Pad tečaja kune doveo bi do porasta rata kredita i građanstvu (redom u eurima). Priča jednostavno ne drži vodu.

Sasvim je jasno da će Hrvatska s eurom biti daleko otpornija na ekonomske potrese negoli je to slučaj sada s kunom. Uz to, uvođenjem eura Hrvatska će ekonomija biti još jače poravnata s najjačim ekonomijama EU-a te samim time imati i određenu kolateralnu korist kad te ekonomije poduzimaju mjere koje u prvome redu idu u njihovu korist.

U današnjem svijetu trgovinskih sporazuma, multilateralne institucije i globalizacije, u kojem apsolutnog suvereniteta nema čak ni za zemlje poput SAD-a jer se moraju ravnati po pravilima UN-a, WTO-a i sl., sasvim je očito da će Hrvatska u eurozoni biti snažnija, stabilnija, a samim time i istinski suverenija nego što je sada.

Racionalan i odgovoran pristup vlasti

Osvrnimo se i pogledajmo što je sve Hrvatska prošla u 2020. godini, a da nam ekonomija u ovome trenutku ipak relativno dobro stoji, da je turistička sezona bitno bolja od očekivane, da nezaposlenost, zahvaljujući mjerama Vlade, nije eksplodirala. Sve to ne bi bilo moguće bez racionalnog i odgovornog pristupa vlasti.

Pogledajmo kako su financijska tržišta reagirala na cijelu situaciju.

U trećem mjesecu prinosi na hrvatske desetgodišnje obveznice zbog COVID-19 krize rastu (znači, zaduživanje nam poskupljuje, plaćamo veću kamatu), kako se bliže izbori, negativan trend se pojačava jer je turistička sezona više nego upitna, a ankete govore da HDZ neće moći formirati vlast bez Škorinih ucjenjivača.

Budući da u zadnjem tjednu prije izbora postaje očito da HDZ ipak stoji bitno bolje i da će se zadržati kontinuitet kompetentne vlasti, dolazi do pada kamate (ona prva stepenica), a kad nakon uvjerljive pobjede HDZ-a postaje jasno da će HDZ s manjinama i manjim partnerima samostalno formirati vlast, događa se daljnji pad. Ovo što vidite na grafikonu predstavlja pad kamate od preko 30 %. To je vrlo konkretna, izravna ekonomska korist za Hrvatsku nastala kao posljedica pobjede suvisle, racionalne političke opcije.

Jesmo li sada svjesni kakav smo scenarij izbjegli?

I dok narod u prosjeku (a to je ono što referendum daju kao izlaz: prosječan stav cjelokupne populacije) nije dobar u donošenju ekspertnih odluka (jer za njih, kao što im sam naziv kaže, trebate eksperte), pokazao se itekako kompetentnim te kad je s nepogrešivim instinktom u iznimno osjetljivoj situaciji odlučio igrati na sigurno i između nekompetentnog ucjenjivača Škore, njegove nakupine kojekakvih stranaka, koalicija i pojedinaca, nesposobnog SDP-a i zbunjenog Bere, odlučio igrati na sigurno i dati glas HDZ-u i Andreju Plenkoviću.

Narod je Škorinu zajednicu i MOST procijenio kao igrače koji nisu dorasli zadatku i kojima je smisao političkog postojanja stvarati kaos te da stvari ne idu glatko i dobro (tko bi si normalan kao manji partner u ime glavnog partnera uzimao pravo nametati tko može, a tko ne biti predsjednik vlade).

Da je kojim slučajem Škoro sa svojom čudnom družinom došao u poziciju ucjenjivati, bila bi potpuno onemogućeno formiranje operativne izvršne vlasti. Nikakve koristi u tom scenariju ne bi donijelo njihovo stalno ponavljanje da će za sve odluke „pitati narod“. Onaj isti narod koji im je na izborima jasno pokazao komu daje većinsko povjerenje. Onoga kojim je narod dao većinsko povjerenje upravo su „Škoristi“ čitavo vrijeme, i unaprijed i post festum, ignorirali i bili spremni voditi politiku rušenja narodne volje da im se samo ukazala i najmanja šansa. Inzistiranje na takvoj politici i iskorištavanje Dana pobjede i domovinske zahvalnosti te Dana hrvatskih branitelja za skupljanje jeftinih političkih bodova sveo ih je u očima naroda na osampostotnu potporu. Scenarij kojim je Hrvatska trebala utonuti u razdoblje neizvjesnosti i svoju sudbinu vezati uz one koji nisu u stanju preuzeti odgovornost tako je ostao iza nas.

Aktualno: Utemeljitelji

Alen Gojak

U povodu osnivanja Hrvatske demokratske zajednice u Splitu

U povodu osnivanja Hrvatske demokratske zajednice u Splitu Zajednica utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman” Splitsko-dalmatinske županije objavila je monografiju „HDZ u Splitu 1989./1990.: kroz dokumente Službe državne sigurnosti komunističke Hrvatske”.

Uvodni tekst „Od osnutka do pobjede. Hrvatska demokratska zajednica u Splitu 1989. – 1990.” napisao je glavni urednik izv. prof. dr. sc. Ivica Miškulin. U drugome dijelu monografija donosi dosad široj javnosti nepoznatu zbirku dokumenata Regionalnog centra Split Službe državne sigurnosti Socijalističke Republike Hrvatske, bez kojih je nemoguće precizno rekonstruirati djelovanje Inicijativnog kruga HDZ-a Split iz 1989. godine.

Služba državne sigurnosti komunističke Hrvatske je početkom 1979. godine pokrenula operativnu akciju kodnog imena „Vir”, kojom je nadzirala istaknute disidente označavane kao hrvatske nacionaliste i „najradikalnije organizatore i nosioce neprijateljskih djelatnosti”. Prioritetni „predmet obrade” bio je dr. Franjo

Tuđman kao i niz drugih intelektualaca poput Vladimira Šeksa, Vlade Gotovca, Hrvoja Šošića i Marka Veselice. Regionalni Centar SDS-a u Splitu od samog je početka akcije „Vir” nadzirao grupu „nacionalista” u kojoj su bili dr. Zvonimir Marković, dr. Ante Korljan, Velimir Terzić i drugi. Ta je akcija trajala cijelo desetljeće, tj. do pobjede HDZ-a na prvim višestranačkim izborima u Hrvatskoj u svibnju 1990. godine.

Tijekom 1989. godine, u doba kad je stanka bila još poluilegalna, a posebno nakon 17. lipnja iste godine i njezina službenog utemeljenja u prostorijama nogometnog kluba „Borac”, Služba državne sigurnosti je u političkom pokretu koji je predvodio Tuđman prepoznala glavnog neprijatelja komunističkog režima i različitim je oblicima djelovanja nastojala izvršiti „operativni prodor” među utemeljitelje HDZ-a radi prikupljanja podataka o njihovu djelovanju.

Regionalni Centar SDS-a u Splitu već u ožujku 1989. preko infiltriranih doušnika kodnih imena Aldo i Mosor saznaje o inicijativi za stvaranje HDZ-a: „Preko naših izvora bili smo u posjedu saznanja da su vodeći hrvatski nacionalisti sa područja Splita obuhvaćeni akcijom „Vir”, navedeno je u jednom izvještaju priloženom u knjizi, „maksimalno intenzivirali međusobne kontakte i kontakte sa istomišljenicima, sve u cilju davanja podrške i neposrednog učesća u stvaranju „Hrvatske demokratske zajednice.”

Osnivanje HDZ-a u Zagrebu bio je trenutak koji je skupinu labavo povezanih pristasa u Splitu pogurnuo prema čvršćem obliku organiziranja. Operativnu inicijativu preuzima skupina mladih ljudi, posebno Alen Gojak, Tomislav Lozo, Mate Perišić, Živko Nenadić, Ivica Tafra i Filip Šitum. Tako se u jednom izvještaju SDS-a navodi: „Na osnovu operativno primjenjivanih mjera i radnji Službe, te preko operativnih pozicija, u toku 10. mj. ove godine nad licima koji su predmet naše obrade oko HDZ-a, u posjedu smo novijih saznanja o određenim promjenama koje su se u međuvremenu dogodile. Raspoložemo provjerenim podacima da je Korljana i Markovića kontaktirao GOJAK ALEN iz Splita, koji je od JURIC PERICE iz Zagreba dobio zadatak da animira lica za osnivanje „Tuđmanovog ogranka” Odbora HDZ-a na području Dalmacije. U tom kontekstu također je kao osoba zadužena za ovo područje angažiran i ŠITUM FILIP iz Splita.”

Za operativnu su obradu nad utemeljiteljima HDZ-a u Splitu bili zaduženi operativci SDS-a iz odjela za „unutrašnje neprijatelje” Željko Sulić, Anđelko Belak, Miomir Radović i Mane Skrobobja, uz odobrenje načelnika Centra Krešimira Sršena. Analizirajući dostupne dokumente očito je da su zahvaljujući infiltriranim doušnicima, „društvenim” vezama i operativnoj tehnici, prvenstveno prisluškivanjem telefona, bili prilično dobro informirani o gotovo svim aktivnostima splitskih utemeljitelja.

Iz perspektive komunističke tajne službe čitatelji će se moći upoznati s malo poznatim akcijama utemeljitelja tijekom 1989. godine koje su uznemirile tadašnje partijske vlastodršce u Splitu. Od raspačavanja nekoliko tisuća letaka „Proglas građanima i Saboru SR Hrvatske i cijelomu hrvatskom narodu”, preko prvog javnog okupljanja na Narodnom trgu (Pjaci) do priprema za osnivačku skupštinu koja se održala u siječnju 1990. u splitskom hotelu „Marjan” knjiga donosi vrijedne povijesne činjenice i stoga je važan doprinos povijesti Hrvatske demokratske zajednice.

Također, u organizaciji Zajednice utemeljitelja „dr. Franjo Tuđman” Splitsko-dalmatinske županije pripremljen je i dokumentarni film posvećen osnivanju i djelovanju HDZ-a u Splitu 1989. i 1990. godine. Utemeljen na nizu intervjua sudionika navedenih događanja i popraćen stručnim komentarom film donosi cjelovit osvrt na početke HDZ-a u Splitu.

Prvi javni istup Inicijativnog kruga HDZ-a Split na Narodnom trgu (Pjaci) na Dan ljudskih prava 1989.

„U HDZ-u sam prepoznao jedinu stranku koja je u teškim okolnostima sposobna osigurati opstojnost i državnost hrvatskom narodu”.

Ivica Tafra

Aktualno: Hrvatska

Zahvalnost, ponos, oprost i pijetet

Uredništvo

Neki će budući kroničari zasigurno s više umješnosti ocijeniti ovogodišnju obljetnicu Oluje, a na nama je sada da im u tome pomognemo.

Četvrt stoljeća nakon presudne pobjede hrvatskih vojnih i policijskih snaga, pobjede koja je Hrvatima konačno donijela toliko iščekivano oslobođenje velikog dijela domovine, iznimno su važne poruke upućene cjelokupnoj hrvatskoj javnosti. Tri zavređuju našu posebnu pozornost.

Prvo, Hrvati će Oluju i ratnike koji su je iznijeli do vijeka s ponosom pamti. Pokazujući zajedništvo i hrabrost, hrvatski su ljudi nanijeli konačan poraz neprijatelju koji im je više od četiri godine donosio samo smrt i razaranja.

Drugo, Hrvatska i Hrvati nisu se nakon pobjede osvetili poraženom protivniku. Naprotiv, pružili su mu priliku za suživot i uključivanje u sve pore suvremene demokratske hrvatske države.

Treće, priznajući različite poglede na sukobe, ali iznad svega cijeneći nedvojbeno povijesne činjenice, u prvome redu neporeciv fakat srbijanske agresije, moderna hrvatska država uvažava i svaku nevinu žrtvu rata, bila ona hrvatski ili srpski civil. Iskrena je pomirba jedno od temeljnih određenja i hrvatske države i naše stranke, kako je cijelom svijetu dokazano u istočnoj Slavoniji krajem devedesetih, a još jednom pokazano nedavno u Kninu.

U nastavku pročitajte govor koji je predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković održao u Kninu, 5. kolovoza 2020. na obilježavanju Dana pobjede i domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja i 25. obljetnice vojno-redarstvene operacije Oluja.

„Svima čestitam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti kao i Dan hrvatskih branitelja na 25. obljetnici vojno-redarstvene operacije Oluja.

Današnji dan obilježavamo u znaku pobjede, zahvalnosti i ponosa, a prožet je pomirbom i pijetatom, koji su temelji budućnosti Hrvatske. Uvijek je poseban osjećaj govoriti iz drevnoga Knina, kolijevke hrvatske državnosti, iz Zvonimirova grada, koji je bio prijestolnica hrvatskoga kraljevstva, iz grada u kojemu su u kasnome srednjem vijeku naizmjenice stolovali herceg i ban, iz grada gdje su se održavali dalmatinsko-hrvatski sabori, grada gdje je zasjedao banski sud, grada kojim su vladali velikaši Bribirski i Nelipići, i danas grada simbola hrvatske slobode, hrvatske pobjede u Domovinskom ratu. A tu pobjedu najbolje simbolizira slika prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana koji, dan nakon oslobođenja Knina, ljubi hrvatsku trobojnicu na kninskoj tvrđavi.

Taj povijesni trenutak, koji je diljem Hrvatske tada izazvao ushićenje i suze radosnice, i danas u svima nama budi jake emocije, osjećaj ponosa i duboke zahvalnosti jer je značio da je rat završio i da će se stotine tisuća prognanih moći vratiti svojim domovima.

Ništa od toga ne bi bilo moguće da nije bilo pobjede.

Nakon petogodišnje okupacije hrvatskih krajeva, vojnom je pobjedom Oluja porazila velikosrpsku politiku Slobodana Miloševića i osigurala opstojnost Hrvatske.

Za manje od četiri dana oslobođena je gotovo petina hrvatskog teritorija iz koje je bilo protjerano 250.000 naših sugrađana. Stvoreni su uvjeti za mirnu reintegraciju hrvatskog Podunavlja, čime je 1998. godine ostvarena cjelovitost hrvatskog teritorija. Istodobno, Oluja je razbila obruč oko bihačke enklave, u kojoj je 170.000 ljudi bilo pod trogodišnjom opsadom i kojima je prijela sudbina Srebrenice. Strateškom promjenom odnosa snaga, Oluja je omogućila da poslije, zajedno s Armijom BiH i HVO-om, budu oslobođeni veliki dijelovi Bosne i Hercegovine. Sve to dovelo je naposljetku i do Daytonsko-pariškog mirovnog sporazuma, koji je označio kraj rata.

S više od 20.000 poginulih i s 15 % stambenog fonda porušenog pretrpjeli smo golemu ratnu štetu, zbog čega je Hrvatska izgubila 15 godina razvoja. Zbog svega toga, Oluja – koja je izvedena na hrvatskom teritoriju – bila je pravno legitimna, vojno neizbježna i politički nužna, a bila je i imperativ za tadašnje hrvatsko vodstvo radi povratka hrvatskih prognanika i ponovnog povezivanja dotad presječene Hrvatske. Osim što je bila vrhunac svih uložnih napora za obranu i slobodu Hrvatske, Oluja je bila prekretnica za mir i stabilnost jugoistočne Europe i stoga je s pravom možemo smatrati našom najvećom pobjedom.

Drugi snažan osjećaj koji nas obuzima je zahvalnost. I to ponajprije prema hrvatskim braniteljima, kao trajnu obvezu svih nas koji smo danas baštinici tada izvojevane slobode. A da bismo zaštitili njihovo dostojanstvo i poboljšali njihov položaj, na inicijativu

potpredsjednika Vlade i ministra hrvatskih branitelja Tome Medveda, donijeli smo Zakon o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji. Naša je dužnost i da neumorno nastavimo tragati za 1.869 nestalih hrvatskih državljana, zbog čega smo donijeli i poseban zakon o osobama nestalim u Domovinskom ratu. Da bismo na human i civiliziran način uredili brojna bolna pitanja koja opterećuju naše društvo, donijet ćemo i poseban zakon o civilnim žrtvama Domovinskog rata.

Treći osjećaj koji današnji dan budi u nama je ponos. Prisjećajući se tih dana ponosa i slave, na umu su nam hrabrost, odlučnost, sloga i snaga koju je hrvatski narod tada pokazao. Ponos zbog svijesti da smo tih dana jedinstveno i zajedničkim naporom svih hrvatskih ljudi obranili i priveli kraju ono o čemu su sanjali naraštaji Hrvata: slobodnu Hrvatsku! Stoga Hrvatska, poput svih država svijeta, s ponosom obilježava dane u kojima je učvrsteno narodno zajedništvo, nacionalni identitet i hrvatska državnost.

I upravo da bi naši mladi znali cijeniti slobodu koju danas imamo, da bi bili svjesni žrtve koja je za nju podnesena, da bi s ponosom i optimizmom gradili uključivo i moderno društvo te da bi gajili domoljubne vrijednosti, u protekle tri godine omogućili smo da više od 130 tisuća djece posjeti Vukovar, Knin i druga povijesno važna i simbolična mjesta Domovinskoga rata. Želimo da naši mladi budu ponosni na naša dosadašnja postignuća, da Hrvatsku ubuduće razvijaju kao zemlju samosvjesnih ljudi koji drže do nacionalnih vrijednosti. Jer poštovanje drugoga počinje samopoštovanjem.

Dame i gospodo, „Pobjednik koji ne zna praštati taj sije klice novih razdora i budućih zala, a hrvatski narod to ne želi.“ To su bile snažne poruke pomirbe predsjednika Franje Tuđmana, koje je još u lipnju 1997. u Vukovaru uputio budućim hrvatskim povratnicima i lokalnom srpskom stanovništvu. I danas odjekuju te državničke poruke, koje treba imati na umu u izgradnji uključive i tolerantne Hrvatske okrenute budućnosti. Kao zemlja koja je pobijedila u nametnutom ratu s brojnim nedužnim civilnim žrtvama žalimo zbog svih stradalih, osobito civila, i ne samo Hrvata nego i Srba i svih drugih nacionalnosti.

S tugom se i pijetatom prisjećamo stotine tisuća prognanika protjeranih sa svojih ognjišta i svih koji su od 1991. do kraja Domovinskog rata poginuli braneći Hrvatsku. Prisjećamo se i svih civilnih žrtava i među njima brojnih žrtava ratnih zločina počinjenih diljem Hrvatske u ime velikosrpske ideologije, tim više što za mnoga od tih nedjela još nitko nije odgovarao. Utoliko više žalimo i za žrtvama ratnih zločina počinjenih s hrvatske strane, kojih je nažalost bilo, jer legitimno pravo na obranu nije i ne može biti opravdanje za nedjelo – te je svaki takav čin bolan za sve obitelji žrtava i ružan ožiljak na pravdomome licu i obrambenom karakteru Domovinskoga rata.

Svjesni smo isto tako da je naša pobjeda u Oluji bila traumatična za mnoge hrvatske Srbe koji je ponajprije povezuju s odlaskom dijela srpskog stanovništva iz svojih domova i zavičaja na dotad okupiranim područjima. Dok je za većinu Hrvata to ponajprije bio prisilan zbjeg koji su organizirali i naredili kninski pobunjenici, za mnoge Srbe to je dandanas zbjeg pred hrvatskim snagama.

Danas, 25 godina poslije, vrijeme je da staloženo sagledamo svu slojevitost tadašnjih zbivanja. Činjenica je da je nakon Oluje hrvatska država uložila velike napore da osigura povratak onih hrvatskih Srba koji su se htjeli vratiti u svoju domovinu i da je već mnogo učinjeno. Ali je isto tako točno da još uvijek ima poteškoća koje treba otkloniti da bi se oni po svemu osjećali ravnopravnima, kako bi imali sve uvjete za život dostojan 21. stoljeća. Isto tako znamo da su brojni hrvatski Srbi na slobodnim područjima diljem Hrvatske sve vrijeme rata dijelili sudbinu svojih hrvatskih sugrađana, a mnogi su bili i hrvatski branitelji, čime se treba ponositi. Isto tako, važno je da hrvatski Srbi u Oluji ne vide samo egzodus svoga naroda već i svršetak rata koji je stvorio uvjete za njihov povratak u Hrvatsku, za sve one koji to žele ili će željeti.

Na kraju, treba iskazati dužan pijetet prema svakoj nevinosti žrtvi, bila ona hrvatska, srpska ili druge nacionalnosti. Pijetet prema tisućama nedužnih hrvatskih žrtava od Vukovara do Dubrovnika preko Voćina, Saborskog i Škabrnje. Pijetet i prema nedužnim srpskim žrtvama od Paulin Dvora do Varivoda, čime ne dovodimo u pitanje legitimnost ni pravednost Domovinskoga rata niti umanjujemo pobjedu postignutu u Oluji. Naprotiv, time pokazujemo velikodušnost i humanost pobjednika koji unatoč svemu žali zbog svakog posrtaja ili nespriječenog zločina. Isto to očekujemo od svih dijelova hrvatskoga društva, osobito od predstavnika Srba u Hrvatskoj, koji također trebaju jasno osuditi sve zločine počinjene protiv Hrvata. Imajmo svi hrabrosti i ljudskosti da podjednako iskažemo pijetet prema nevinim žrtvama drugih naroda. Hrvatska država i hrvatsko društvo trebaju ići naprijed.

Iskrena pomirba može se graditi samo na istini koja se temelji na činjenicama, na suradnji sa svima u pronalasku svih nestalih i na pravdi za sve žrtve. I zato, bez obzira na nacionalnost žrtve ili počinitelja, svi oni zločini koji ne zastarijevaju nastaviti će se i dalje procesuirati.

Dame i gospodo,

Hrvatska je bila napadnuta, obranila se i izvojevala slobodu. Kao pobjednica, Hrvatska je pružila ruku pomirbe i sada gradi svoju budućnost.

Danas – kada se svijet nosi s najvećom zdravstvenom opasnošću u posljednjih sto godina i s najtežom gospodarskom krizom od Drugog svjetskog rata – ponovno moramo učvrstiti nacionalno jedinstvo oko hrvatskih strateških ciljeva. Stoga budimo nadahnuti hrabrošću i požrtvovnošću hrvatskih branitelja i moći ćemo se uspješno nositi s velikim izazovima koji su pred nama! Još jednom svima želim sretan Dan pobjede i Domovinske zahvalnosti te Dan hrvatskih branitelja!”

Hrvatska i svijet:

Hrvatska u sigurnoj, uspješnoj i naprednoj Europi

Svojim politikom Hrvatska je stekla ugled i poštovanje međunarodne zajednice te ojačala svoju poziciju

dr. sc. Gordan Grlić Radman,
ministar vanjskih i europskih poslova

S obzirom na uvjerljivu pobjedu Hrvatske demokratske zajednice na izborima za Hrvatski sabor 5. srpnja 2020. godine, hrvatska vanjska politika i u sljedećem mandatu naše vlade ostaje strateški nepromijenjena. Održanim zastupanjem nacionalnih interesa, a uzimajući u obzir i dosadašnje i novonastajuće geopolitičke okolnosti, i dalje ćemo jačati međunarodni utjecaj Hrvatske i njezinu suradnju s drugima. To znači da ćemo biti odlučni u daljnjoj provedbi svojih politika, dosljedni u privrženosti svojim savezništvima i razboriti prema međunarodnim čimbenicima u njihovim međusobnim reorganizacijama i nadmetanjima.

Na globalnome planu planu zauzimat ćemo se za održavanje mira, razumijevanja i suradnje. To znači da ćemo pridonositi obrani načela i novom osnaživanju multilateralizma. Na europskome su nam planu glavni ciljevi integracija Hrvatske u šengenski prostor i europski monetarni sustav, zaštita vanjskih granica EU-a te optimalno upravljanje migracijama, jačanje nacionalne i europske sigurnosti, snažnije integriranje u ekonomsku uniju, bolje prometno i tranzitno povezivanje s drugim zemljama, smanjivanje energetske ovisnosti i iskorištavanje vlastitih izvora i komparativnih prednosti.

Na europskome su nam planu glavni ciljevi integracija Hrvatske u šengenski prostor i europski monetarni sustav, zaštita vanjskih granica EU-a te optimalno upravljanje migracijama, jačanje nacionalne i europske sigurnosti, snažnije integriranje u ekonomsku uniju, bolje prometno i tranzitno povezivanje s drugim zemljama, smanjivanje energetske ovisnosti i iskorištavanje vlastitih izvora i komparativnih prednosti.

Snažan nacionalni identitet, sigurnost zemlje i međunarodni utjecaj temeljne su odrednice globalne prepoznatljivosti svake zemlje. Za Hrvatsku je to preduvjet za povećanje izvoza, privlačenje ulaganja, promicanje hrvatske kulture i jačanje međunarodnog položaja. Zahvaljujući aktivnom vanjskopolitičkom djelovanju danas uspješnije promičemo nacionalne interese. Hrvatski suverenitet i njezina sigurnost i prosperitet učvršćeni su članstvom u Europskoj uniji i NATO-u.

Pred nama su razni izazovi velike krize uzrokovane pandemijom koronavirusa. Svijet koji je pred nama nije ni stabilan ni predvidiv. Europa mora biti sidro stabilnosti i sigurnosti

te složno kročiti dalje. To je upravo razlog za „europskiju” Europu, a ne za povlačenje u sebe. Jedino solidarna i ujedinjena Europa s čvrstim osloncem na spomenute zajedničke vrijednosti u stanju je prigriliti budućnost. Stoga će osobito biti važna Konferencija o budućnosti Europe, koja će prema planu biti zaključena za dvije godine i koja bi trebala iznijediti viziju i temeljne smjernice za funkcioniranje Europe te daljnje usklađivanje dijelova i cjeline.

O hrvatskome doprinosu svim tim ciljevima zorno govori i naše aktivno, uspješno i kod drugih prepoznato predsjedanje Vijećem Europske unije. To je predsjedanje bilo nažalost obilježeno pandemijom, no hrvatsko predsjedanje brzo se prilagodilo i pokazalo potrebnu fleksibilnost te spremnost na hitre i učinkovite reakcije. Time je u bitnome omogućen nastavak „normalnog” funkcioniranja EU-a.

Oснаžen vanjskopolitički položaj

O tome koliko je vanjskopolitički položaj Republike Hrvatske danas uistinu osnažen govori i nedavni postignuti dogovor na Europskome vijeću o sedmogodišnjem proračunu Europske unije i planu oporavka kao odgovorima na krizu zbog pandemije COVIDA-19. Instrumentu „EU sljedeće generacije” bit će na raspolaganju 750 milijarda eura, od čega 390 milijarda nepovratnih sredstava, dok je 360 milijarda predviđeno u obliku povoljnih kredita – posredovanjem institucija EU-a – državama članicama. Očekivani iznos od ukupno 22 milijarde eura namijenjenih Hrvatskoj ujedno je i uspjeh predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića. Takvo postignuće ostvareno je i na temelju veoma vrsne, snažne i elaborirane argumentacije i zaslugom njegova osobnog snažnog angažmana i ugleda.

Očekivani iznos od skupno 22 milijarde eura namijenjenih Hrvatskoj ujedno je i uspjeh predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića. Takvo postignuće ostvareno je i na temelju veoma vrsne, snažne i elaborirane argumentacije i zaslugom njegova osobnog snažnog angažmana i ugleda.

Taj je uspjeh osobito pojačan postignućem da se u zaključcima Europskoga vijeća Hrvatskoj (kao neimenovanoj, ali jedinog takvoj), zemlji koja se koristila samo jednim ciklusom višegodišnjeg proračuna, pruže dodatne pogodnosti mjerljive u stotinama milijuna eura. Sva ta sredstva iz „nacionalne omotnice” omogućit će nam provođenje ključnih gospodarskih, upravnih i drugih reformi, ostvarenje

brojnih projekata, razmjerno povećavanje domaćih i stranih ulaganja. S jakim razlozima može se predviđati da će sve to, u sinergiji s ostalim naporima na nacionalnom i međunarodnom planu, omogućiti Hrvatskoj gospodarski oporavak i dinamičan rast.

Dobri odnosi sa susjedima

Odnosi sa susjednim državama ostaju u fokusu hrvatske vanjske politike, a u sljedećem razdoblju posebnu pozornost posvetit ćemo državama jugoistočne Europe – aspiranticama na članstvo u Europskoj uniji. Hrvatska je svoju predanost otvaranja perspektive tim državama nesumnjivo dokazala tijekom svojeg predsjedanja Vijećem Europske unije, stavljajući temu europskoga puta visoko na agendu EU-a. Naime, unatoč izvanrednim okolnostima, mnogo smo postigli na jačanju europske perspektive država tzv. Zapadnog Balkana donošenjem odluke o otvaranju pristupnih pregovora Europske unije sa Sjevernom Makedonijom i Albanijom te otvaranjem posljednjeg pregovaračkog poglavlja za Crnu Goru. Za nas nema dvojbe da moramo imati otvorena vrata za zemlje jugoistočne Europe koje žele postati članicama, uz istodobno ispunjavanje svih kriterija i provedbu potrebnih reformi, što je i potvrđeno prihvaćanjem Zagrebačke deklaracije na Zagrebačkome sastanku na vrhu koji je održan 6. svibnja na inicijativu predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića.

Briga za Hrvate u BiH i hrvatsko iseljništvo

Što se tiče položaja Hrvata u Bosni i Hercegovini, pitanje napretka i stabilnosti Bosne i Hercegovine te položaj Hrvata vitalni su hrvatski interes. Stoga ćemo nastaviti pružati bezuvjetnu potporu njihovim nastojanjima da očuvaju sva prava konstitutivnoga naroda koja su im zajamčena, od kojih su nedvojbeno najvažnija ona koja jamče nesmetan izbor legitimnih političkih predstavnika hrvatskoga naroda na svim razinama vlasti te uvažavanje vitalnih interesa hrvatskoga naroda u svim bitnim društvenim pitanjima. Jasno, to

će se provoditi uz potpunu hrvatsku potporu teritorijalnom integritetu Bosne i Hercegovine i njezinu daljnem napretku u procesu euroatlantskoga integriranja.

Naravno, suradnja s hrvatskim iseljeništvom također ostaje u fokusu hrvatske vanjske politike. Kako je poznato, institucionalna briga za Hrvate izvan domovine bila je od samoga početka jedna od glavnih točaka programa Hrvatske demokratske zajednice i prvoga predsjednika dr. Franje Tuđmana. I nema sumnje da se na tome od 1990. godine uistinu mnogo učinilo. Hrvatska demokratska zajednica njeguje zajedništvo hrvatskoga naroda u domovini, susjednim zemljama i iseljeništvu. Predano ćemo i dalje raditi na afirmaciji hrvatskoga iseljeništa i zaštiti prava Hrvata izvan domovine kao i na stvaranju poticajnih uvjeta za njihov povratak. Nastavit ćemo jačati odnose s hrvatskim iseljeništvom osnaženom suradnjom na zajedničkim projektima, pri čemu će naš prioritet ostati naraštaji hrvatskih iseljenika.

Predano ćemo i dalje raditi na afirmaciji hrvatskoga iseljeništa i zaštiti prava Hrvata izvan domovine kao i na stvaranju poticajnih uvjeta za njihov povratak. Nastavit ćemo jačati odnose s hrvatskim iseljeništvom osnaženom suradnjom na zajedničkim projektima, pri čemu će naš prioritet ostati naraštaji hrvatskih iseljenika.

Osobno ću se zauzimati za to da hrvatska vanjska politika pridonese ostvarivanju još boljih institucionalnih veza i odnosa između domovine i hrvatskoga iseljeništa, a i da iseljenici, ondje gdje je to realno moguće, budu potpora hrvatskoj vanjskoj politici i promicanju istine o njoj, o kulturi, identitetu, povijesti i vrijednosti hrvatskoga naroda među drugim narodima.

Znati raditi svoj posao

Članstvo u Europskoj uniji oplemenilo je hrvatski suverenitet

dr. sc. Ivica Miškulin

Našim smo čitateljima možda pomalo dosadili stalnim upozoravanjem na sve nedvojbene dobrobiti koje Hrvatska ima od svojega članstva u EU. Nezasluženi prostor koji niz medija daje izolacionistički orijentiranim političarima ili pak običnim nezalicama tjera nas međutim da uporno iznosimo utemeljene podatke i argumentirane sudove o sada već učestalim pozitivnim učincima činjenice da je naša država ravnopravna članica najbogatije zajednice država na svijetu.

Slučaj u pitanju je uspjeh Hrvatske na nedavnu izvanrednom zasjedanju krovnooga tijela Unije, Europskom vijeću. Podsjetimo, iz Brisela se hrvatski premijer vratio s osiguranje 22 milijarde eura (ili 168,7 milijarda kuna, tj. više od iznosa jednogodišnjeg državnog proračuna). Taj je pak novac raspoređen na sljedeći način: dio odlazi na razdoblje redovi-

tog višegodišnjeg financijskog okvira Europske unije, a dio dolazi iz posebnog paketa za oporavak nazvanog „EU za sljedeće generacije“. Pored toga hrvatski su argumenti uvjerali ostale u potrebu izdvajanja dodatnih sredstava namijenjenih Hrvatskoj: tako smo osigurali 400 milijuna eura za regionalni razvoj, a 100 milijuna eura za poljoprivredu i ruralni razvoj.

Manje je poznato a u biti jednako važno primijetiti da je Hrvatska osigurala relativno najviši iznos pomoći namijenjene saniranju posljedica pandemije koronavirusa te da je ukupno gledajući Hrvatska osigurala najviši iznos sredstava prema broju stanovnika. Prvi je dakle dio posla više nego dobro obavljen. Zašto? Zato jer su ga radili ljudi koji dobro znaju raditi svoj posao.

Svejedno, naši politički protivnici svih provenijencija papagajski ponavljaju da europ-

ski novac nije uspjeh hrvatske državne politike. Kao da žive u nekoj drugoj stvarnosti ističu da simbolizira potvrdu nekakva podaničkog mentaliteta ili da je pak riječ o kukavičjem jaju pa ćemo za njega morati dati još više vlastita novca ili se navodno odreći dijela našega suvereniteta. Legitimno je naravno graditi politički smjer na odbacivanju europskih integracija, ali hrvatski građani moraju znati da se radi o neupućenim ignorantima ili licemjernim zlobnicima.

Nema nam dakle druge nego nezalicama ponavljati, uporno ponavljati i objašnjavati u nadi da će jednoga dana ipak shvatiti. Hrvatski je nacionalni identitet i državni suverenitet u Europskoj uniji savršeno siguran. Nadalje, okvir Europske unije pruža jedinstvene mogućnosti daljnjeg gospodarskog i demokratskog snaženja naše države.

Ovako je navedeno nedavno izrazio predsjednik Vlade: „Prije trideset godina, zahvaljujući požrtvovnosti i hrabrosti hrvatskih branitelja pod vodstvom predsjednika Franje Tuđmana, izborili smo svoje mjesto među slobodnim narodima svijeta. A danas kao članica EU-a i NATO-a suodlučujemo o budućnosti europskog kontinenta. Time smo oplemenili i učvrstili naš suverenitet, koji je dobio novu dimenziju. Naše političko i gospodarsko pozicioniranje u Europi i svijetu pridonosi otvaranju novih tržišta za izvoz, privlačenju ulaganja, turističkoj atraktivnosti zemlje i promicanju naše kulture na svim kontinentima. Radi toga promicat ćemo Republiku Hrvatsku kao srednjoeuropsku i mediteransku zemlju bogate povijesti i kulture i prepoznatljiva identiteta.“. Potpisujemo svaku riječ ili pametnome dosta!

Mi i oni:

Poraz nepristojnih

Politička pristojnost odlika je demokratskih političara

dr. sc. Ivica Miškulin

Netom završeni parlamentarni izbori plijene, a i još će dugo vremena plijeniti pažnju političkih analitičara. Iz iznesenoga može se zaključiti da glavne uzroke velike pobjede Hrvatske demokratske zajednice valja tražiti u prepoznatim uspjesima prethodnog četverogodišnjeg mandata, odličnom nošenju s pandemijom koronavirusa, dobrom izbornom programu, vrsnim kandidatima te iznenađujuće lošim i nesadržajnim nastupom i desne i lijeve političke opozicije. Meni je međutim za oko zapeo još jedan razlog koji smatram ključnim za upravo takav ishod parlamentarnih izbora.

Nasuprot percepciji koja dominira u medijima, a posebno na društvenim mrežama, gdje smo bombardirani uglavnom mediokritetskim mišljenjima, ponekad i suludim izjavama, može li se zaključiti da su početkom srpnja

ova godine hrvatski birači povjerenje odlučili dati smirenima, odmjerenima i racionalnima? Jednom riječju, politički gledajući pristojnim kandidatima i racionalnim izbornim programima. Politička je pristojnost naime nedvojbeno važan čimbenik svakih izbora.

Od ljudi koji se kandidiraju za najodgovornije dužnosti u javnoj službi birači očekuju da prigodom javnih nastupa ne pokazuju nezdrave emocije, opasnu agresivnost i neprimjerene izjave. Nije dakle logično, a niti je za cjelokupno društvo imalo korisno, da na pozicije s kojih se snažno utječe na svakodnevni život građana dođu agresivni, pretjerano ostrašćeni ljudi s očitim problemom kontrole vlastita ponašanja i tjeka misli.

Hrvatska je javnost u protekloj izbornoj kampanji mogla svjedočiti pravoj poplavi iskaza političke (dakako, onda i općeljudske)

nepristojnosti. Premda su pojedinci iz redova Domovinskoga pokreta također znali istupati neprimjereno, moramo primijetiti da štafeta političke nepristojnosti ovoga puta pripada lijevici. Evo dva posebno zvučna primjera. Prema izjavi bivšeg šefa SDP-a Davora Bernardića na konferenciji za tisak iz svibnja 2020. Hrvatska je talac „neodlučnog premijera Andreja Plenkovića koji se skriva iza svog rektalnog alpinista Gordana Jandrokovića“.

Za navedeni se prostakluk, odnosno iskaz bezobrazne vulgarnosti, Bernardić naravno nije ispričao. Ali premda je doživio zasluženu osudu objektivnijih čimbenika naše javnosti, SDP ispravnu pouku nije naučio. Naprotiv. Neposredno prije izbora nekome je iz SDP-ova izbornoga štaba palo na pamet Hrvatsku oblijepiti plakatima na kojima je napisana sljedeća parola: „Ili korupcija, lopovluk i

fašizam za najcrnju Hrvatsku u povijesti na čelu sa HDZ-om“. Neutemeljeno optužiti političkog protivnika – daleko je preciznije naravno reći nabaciti se političkim otrovom najteže vrste kao što je to učinio SDP – za nemoral, kriminal i zločinačke namjere izlazi naravno iz okvira zdravog razuma, konteksta bilo kakve političke borbe i elementarnog pristojnog odgoja. Takav su – poprilično nečuven – oblik političke nepristojnosti hrvatski birači početkom srpnja ove godine jasno kaznili.

Nama je još primijetiti da se iza verbalne agresivnosti, izricanja prostakluka i primitivizama te suludih optužbi kriju slabosti političkih aktera koji ih izriču. Očituju se u prvome redu u programskom, kadrovskom i stručnom siromaštvu koje su hrvatski birači isto tako prozreli i primjereno kaznili.

Mi i oni:

Tako su govorili... Domovinski Pokret & Restart

Govor koji je nerazumljiv ili nejasan ne pojačava ugled govornika. Naprotiv. Kontradiktornost izjava u komuniciranju sa biračima ne može se pripisati samo pomanjkanju koncentracije nego i podcjenjivanju onih kojima su riječi upućene. Podsjećamo na neke takve izjave...

Uredništvo

FILM KOJI HRVATSKI GRAĐANI NISU HTJELI GLEDATI

„Uvjeren sam da ne samo ja, usudujem se reći ti, usudujem se reći naš snimatelj, sad da odemo na željeznički kolodvor u Zagrebu, Osijeku, Rijeci, bilo gdje, i prvi koji naiđe mi ćemo vrlo brzo stvoriti od tog čovjeka onoga tko može donositi odluke i tko može napraviti, ja bih čak rekao i neka bolja rješenje, zato što je iz života. Ovi naši su uistinu odnarođeni. Ima jedan zanimljiv film s Edijem Murphyjem „Kolo sreće“. Iz štosa su dva bogataša uzeli jednog prosjeka i od njega napravili ono što je radio njihov jučerašnji proteže, a to je... ne znam, koliko treba kupiti soka od naranče na nekakvom tržištu. (Miroslav Škoro, 17. lipnja 2020.)

MOJ JE PROGRAM ŠTOŠTA...

„Ovo je politička igra, ovo su politički izbori i u tim izborima je uobičajeno da se izgovara štošta“. (Miroslav Škoro, 17. lipnja 2020.)

NIJE O TOME RAZMIŠLJAO...

„Ti mene znaš toliko dugo da bi znao da ti ja ne mogu odgovoriti na pitanje koje je toliko puno hipoteza. Ako bi, kad bi, gdje bi i što bi...“ (Miroslav Škoro, 17. lipnja 2020., odgovor na pitanje što misli napraviti u prvih šest mjeseci ako bude u prilici formirati vladu)

IZVAN MOGA ŠORA

„Na izbore idemo samo mi i Srbija“. /Nije primijetio održana dva kruga lokalnih izbora u Francuskoj, regionalne izbore u Španjolskoj, lokalne izbore u Bavarskoj, parlamentarne u Sjevernoj Makedoniji, dva kruga predsjedničkih izbora u Poljskoj, referendum u Rusiji i predsjedničke izbore na Islandu., opaska uredništva/ (Miroslav Škoro, 26. lipnja 2020.)

ONI NIŠTA NE ZNAJU...

„Ti ljudi (ministar zdravstva, ravnateljica zavoda za infektivne bolesti...) nikada, ruku na srce, nisu rukovodili nekim velikim sustavima pa da se na neki način mogu postaviti odgovornije, kvalitetno i rezolutno...“ (Miroslav Škoro, 26. lipnja 2020.)

ZAŠTO JE VAŽNO ČITATI NOVINE

„I HDZ mora početi razmišljati o činjenici da mora nastupiti jedna vrsta unutarstranačke demokracije u kojoj će ljudi moći početi drugačije razmišljati, iznijeti točno svoje mišljenje...“ /U međuvremenu u HDZ-u se provode unutarstranački izbori po načelu jedan čovjek-jedan glas u kojima sudjeluje više od 74 tisuća ljudi, a Domovinskim pokretom koji u nazivu ima predsjednika stranke ravna tročlano predsjedništvo čiji su članovi imenovani na skupštini na kojoj je bio zabranjen pristup medijima. opaska uredništva/ (Miroslav Škoro, 15. svibnja 2020.)

JASNA RAČUNICA

„Četvrtina birača koja je izašla (na predsjedničke izbore) je uz nas... dvije trećine birača nije zadovoljno s aktualnom vlasti, sedamdeset i pet posto misli drugačije nego ljudi koji nas vode“. (Miroslav Škoro, 22. prosinca 2019.)

VAŽNOST PRIVATNOG PODUZETNIŠTVA

„Imali smo situaciju sa korona virusom pa smo to riješili. Bravo. Ali smo riješili tako da smo skurili 40 milijardi kuna u mjesec i po dana“. (Miroslav Škoro, 2. lipnja 2020.)

ŠTO ĆU KAD ME NEĆE

„Ono sad ili nikada je u stvari slogan koji vrijedi trajno! I kada ste me sad podsjetili na to možda je najbolje da ponovo sa njim idemo van, jer za Hrvate je sad ili nikada bilo i 925-te i 1573-e, i 1102-e, i 1941-e, i 1945-e, i 1971-e, i 1991-e, čini mi se da je i ove naše 2020. ponovo sad ili nikada. Bilo je i prošle godine, ali eto tako...“ (Miroslav Škoro, 15. svibnja 2020.)

OPTIMIST DO KRAJA

„U petoj izbornoj jedinici ćemo pobijediti i to uvjerljivo! Vjerujte mi. Kada su u pitanju četvrta i peta izborna jedinica, i druga izborna jedinica u kojoj sam ja, tu će Domovinski pokret doslovce pomesti tu svoju konkurenciju...“ (Miroslav Škoro, 26. lipnja 2020.)

JA I NOBEL ZA EPIDEMIOLOGIJU

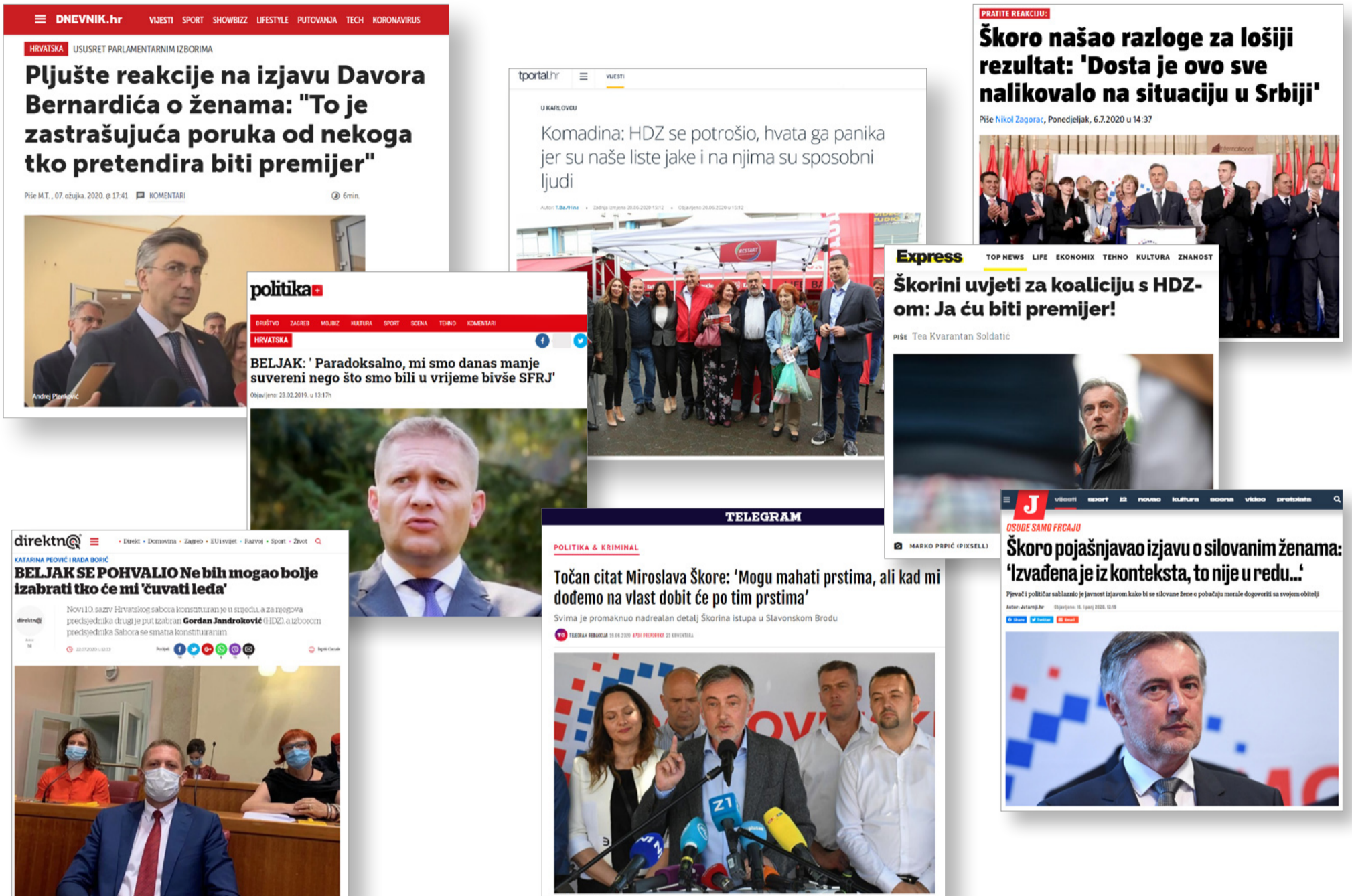
„Koliko sam ja njega (ministra zdravstva) shvatio, korona virus može prijeći udaljenost od metra do metar i pol za petnaest minuta. Jel tako? Znači, ako je netko s nekim bio 15 minuta i diro ga je. Ako je bio 14 minuta virus nije prešao. Ali u petnaestoj minuti evo virusa, aha, aha, aha... i evo virusa, ja došo! Ali ako si se mako, virus je krepo. To je glupost“. (Miroslav Škoro, 26. lipnja 2020.)

PONAVLJANJE RAZREDA

„Ono što sam shvatio još davno kao klinjo u osnovnoj školi to je jedna vrlo dobra rečenica, a to je znam da ništa ne znam“. (Miroslav Škoro, 15. rujna 2019., odgovor na pitanje je li za uvođenje poreza na kapital)

NISAM PJEVAO O GENERALU GOTOVINI!

„Znam da me nije glas nekoga ko pjeva pjesme koje pozivaju na ovo ili ono, ali ja nikada nisam iskoristio riječ Hrvatska u svojoj pjesmi, čak ni imena gradova ili ljudi. Govorim generalno o ljubavi, domovini, vjeri. Nikada nisam rekao da to mora biti katolička vjera, hrvatska domovina ili određeni narod. Svako normalan se tu može prepoznati jer kad pjevam 'Sude mi' sude svima. Nisam rekao: 'Sude Anti Gotovini', ali ljudi to zlonamjerno iščitavaju kako im paše.“ (Miroslav Škoro, 18. ožujka 2017.)

PJEVAO SAM O GENERALU GOTOVINI!

„Napisao sam pjesmu ‘Sude mi’ kada su mnogi otvorili hladne pjenušice pri uhićenju generala...”. (Miroslav Škoro, 15. rujna 2019.)

PAMTIM TO KO DA JE BILO JUČER

„Ne sjećam se te izjave”. (Miroslav Škoro, 15. rujna 2019., odgovor na pitanje je li postao član HDZ-a na nagovor Ive Sanadera)

JA ĆU BUDAN SANJATI

„Spreman sam preuzeti odgovornost, a ako to ne bude valjalo, podnijeti ostavku i otići. A ne uporno tvrditi da to što radiš valja. I da je to što si napravio sve loše – super. Nije!” (Miroslav Škoro, 26. lipnja 2020.)

GLEJTE JEDNU STVAR

„Generalno, kažu da je statistika točan zbroj netočnih podataka”. (Miroslav Škoro, 26. lipnja 2020.)

SIGURAN U SEBE

„Siguran sam u pobjedu jer osjećam bilo građana Republike Hrvatske s kojima se susrećem svakodnevno... razlika u našu korist biti će veća nego što se to sada misli”. (Davor Bernardić, 28. svibanj 2020.)

JUGOSLAVIJA U SRCU

„Trebamo zabraniti HDZ i promijeniti zakon o političkim strankama”. (Krešo Beljak, 8. ožujka 2019.)

JUGOSLAVIJA U SRCU (DRUGI PUT)

„Mi smo danas manje suvereni nego što smo bili za vrijeme Jugoslavije.”. (Krešo Beljak, 19. ožujka 2019.)

MI ZNAMO ŠTO RADIMO

„Uloga predsjednika je beznačajna. Ja uopće ne želim komentirati nekoga tko nema nikakve ovlasti... Nikakav Ured predsjednika, nikakvi predsjednički dvori na Pantovčaku. To je besmisleno”. (Krešo Beljak, 20. listopada 2018.)

ALI NAS TO PREVIŠE NE ZANIMA

„Amsterdamska koalicija će izaći sa svojim kandidatom za predsjednika republike i to neće biti Zoran Milanović”. (Krešo Beljak, 19. ožujka 2019.)

KAŽEM VAM, MI ZNAMO ŠTO RADIMO!

„Bilo je i gorih situacija i većih problema koje nismo riješili”. (Zlatko Komadina, 26. lipnja 2020.)

ALI, UVIJEK NAS NEŠTO IZNENADI

„Život je nekad savršeno nepredvidiv”. (Davor Bernardić, 28. svibanj 2020.)

POZNAM JA NAŠ SVIJET...

„Sedamdeset do osamdeset posto ljudi nisu za HDZ”. (Krešo Beljak, 8. ožujka 2019.)

ROBA S GREŠKOM

„To što netko sad ne voli što netko vodi stranku pa su valjda „greškom” izabrani. Čujte, mi s greškom, i roba s greškom se dobro prodaje državi”. (Zlatko Komadina, 26. lipnja 2020.)

ZOVITE NAS IMENOM...

„Mi sada radimo update”. (Zlatko Komadina, 4. lipnja 2020.)

UOBIČAJENI KAOS

„[Bernardić] U ovom tranzitivnom periodu do izbora dužnost predsjednika obavljat će Zlatko komadina. [Novinar] Jel to znači da ste podnijeli ostavku danas? [Bernardić] „Ne” [Novinar] Kakva je to statutarina situacija ako niste podnijeli ostavku a imate vršitelja dužnosti? [Bernardić] „Uobičajena”. (Iz razgovora Davora Bernardića s novinarima, 6. srpnja 2020.)

UTJEŠNA NAGRADA

„Ipak smo najjača oporbena stranka”. (Zlatko Komadina, 16. srpnja 2020.)

ISKRENO GOVOREĆI (O SEBI)

„Građani ne žele davati povjerenje nekome tko je nestabilan, tko zastupa vrijednosti iza kojih ne stoji”. (Zlatko Komadina, 11. veljače 2020.)

NAPRIJED S PROVJERENIM LJUDIMA

„SDP je spreman baš za one promjene koje donosi Zlatko Komadina”. (Iz izbornog spota SDP-a 2016.)

Tako je govorio Franjo Tuđman:

Foto: Dusko Jaramaz/PIXSELL

Oluja – presudna hrvatska pobjeda

Kad je predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman na početku kolovoza 1995. godine došao na kninsku tvrđavu, njegovo veličanstveno proizlazilo iz spoznaje da su hrvatske vojne i policijske snage ostvarile presudnu vojnu, a cijela država i on sam prvoklasnu političku i diplomatsku pobjedu.

Jedan je njezin aspekt naravno bio povratak hrvatskih vlasti u grad Knin. Stari je hrvatski kraljevski grad predugo bio središtem velikosrpske politike i njezine ratne kampanje koju je upravo Oluja konačno slomila. Oslobođanje Knina i drugih okupiranih područja u ljetu 1995. godine tako je učinkovito eliminiralo trajnu prijetnju teritorijalnoj cjelovitosti Hrvatske.

Uspješna izvedba vojno-policijske operacije Oluja dovela je i do niza drugih strateških prekretnica. Poraz krajinskih Srba spriječio je njihovo ujedinjenje s dijelom velikosrpskoga političkog i ratnog stroja u sjeverozapadnoj Bosni i Hercegovini. Time je dokrajčena ideja uspostave teritorijalnoga kontinuiteta srpskih osvajanja s lijeve strane rijeke Drine. Da su naime snage pobunjenih Srba uspjele zauzeti šire područje Bihaća, Hrvatska bi se ubrzo morala suočiti s daleko ozbiljnijim sigurnosnim izazovom, Bosna i Hercegovina s još jednim genocidom, a svijet s ratnim košmarom kojem se ne bi vidjelo kraja.

Uništenje pobunjeničke paradržave, u kojem su sudjelovale i snage Hrvata iz Bosne i Hercegovine, spriječilo je nov masakra bosansko-hercegovačkih muslimana. U tome je pogledu teško pronaći bolji primjer učinko-

vitog humanitarnog intervencionizma u 20. stoljeću. Oluja je spriječila novu Srebrenicu te bi muslimanske elite trebale tu neprijepornu činjenicu daleko više cijeniti. Kasnije optužbe protiv Hrvatske nisu drugo doli rezultat zlonamjerne propagande domaćih i međunarodnih političkih protivnika Tuđmana te HDZ-a.

Oluja je donijela i konačan slom začuđujuće raširenog mita o navodnoj srpskoj vojnoj nepobjedivosti. Zbog osobnih političkih računica i običnog neznanja mnogi su međunarodni posrednici često Zagreb upozoravali da ne bi bilo previše mudro ni izgledno vojnom operacijom riješiti problem srpske pobune u Hrvatskoj. Premda je već vojno-policijska operacija oslobođanja zapadne Slavonije pokazala da je navodna srpska vojna umješnost običan tigar od papira, tek je Oluja zadala konačan udarac tomu mitu.

Konačno, brza je pobjeda hrvatskih snaga omogućila uspostavu trajnoga mira u tom dijelu jugoistočne Europe. Naime samo je vojni poraz mogao natjerati Beograd na ulazak u funkcionalan pregovarački proces i time je Oluja otvorila vrata i Daytonu i mirnoj reintegraciji istočne Slavonije, Baranje te zapadnoga Srijema.

Našim čitateljima donosimo nekoliko izvadaka iz Tuđmanovih govora održanih prigodom veličanstvenog putovanja Vlaka slobode. Iz njih probija duh utemeljenog ponosa zbog veličanstvenog uspjeha hrvatskih vojnih i policijskih snaga, ali i spoznaja da nova zadaća materijalne i duhovne obnove Hrvatske tek počinje.

Oluja je konačno učvrstila Hrvatsku, Zagreb, kolovoz 1995.

„Nakon Bljeska u zapadnoj Slavoniji, Hrvatskog ljeta u Bosni i Oluje evo nas i pred svijetom, evo Hrvatske kao sile s kojom moraju računati svi oni naši prijatelji, ali i oni koji bi radije da nas nema. Ali danas ne samo protivnici, razni velikosrpski i četnički elementi nego i čitav svijet zna da je sa oslobođenjem Knina budućnost Hrvatske konačno i definitivno učvršćena i više je nitko ne može dovesti u pitanje.“

Uništili smo velikosrpsstvo u Hrvatskoj, Knin, kolovoz 1995.

„Ovdje u Kninu stvarali su svoju srpsku državu da je ujedine s onim bosanskim Srbima i sa Srbijom i njihovom Jugoslavijom. Ovdje u Kninu govorili su da imaju tri srpska mora, ovdje u Kninu spremali su se za dugotrajno ratovanje, izdavalu su svoje novce, a onda pod snagom hrvatske vojske, pod mudrošću naših odluka i našega vodstva nestalo ih je za dva, tri dana.“

Pobunjeni Srbi svojom su voljom napustili Hrvatsku, Karlovac, kolovoz 1995.

„Prema tome, nuđali smo im, davali smo im, jamčili smo im građanska prava, jamčili smo im etnička prava, sve to nije prihvaćao njihov najveći dio, otišli su i sada nam svijet, neki nerazumni ljudi u Hrvatskoj i svijetu, predbacuju da mi vršimo etnička čišćenja. Ne, i u vrijeme Oluje i ja i hrvatska vlada pozivali smo ih da ostanu. Međutim, oni su otišli.“

Nakon pobjede – obnova zemlje!, Knin, kolovoz 1995.

„A vas, draga hrvatska braćo i sestre, pozivam da sada prionemo na to da taj Knin oživi zaista, da ga naselimo, napučimo, i ne samo Knin nego i Benkovac, i Obrovac, i sva mjesta do Plitvičkih jezera i do Siska, čitavu Hrvatsku moramo oživjeti, čitavu Hrvatsku moramo početi izgrađivati da ona bude zemlja na koju se može ponositi svaki Hrvat, kao što to već danas može, ali i zemlja bogatstva i sreće svih hrvatskih ljudi.“

Visoka cijena sjajne pobjede, Knin, kolovoz 1995.

„Morali smo platiti i krvlju. U toj operaciji izgubilo je živote oko 200 hrvatskih ljudi i više od tisuću hrvatskih vojnika i civila bilo je ranjeno. Prema tome, nisu samo bježali, pokušali su pružati otpor, i njih je poginulo više negoli tri puta naših ljudi. Ali, to je znak da ćemo znati cijeniti to što smo izvojevali i pod koju cijenu hrvatske krvi i nikom više nikada nećemo dopustiti da nam ugrozi ovu našu slobodu, ovu našu demokraciju, ovu našu lijepu hrvatsku zemlju.“

